

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Į Londono olimpiadą – kitu žvilgsniu – 8 psl.

- Tema: Seimo rinkimams artėjant – 2, 11
- Apgaulinga ramybė – 3
- Motinos kelias – 4
- Trumpam sugrįžusi pašaukta namolei – 4
- St. Petersburg, FL Lietuvių klubo naujienos – 4
- Cicero lietuviai karščių nebijo – 5
- Pokalbis su J. Meko dukra – 6
- Paskutinė kadencija (48) – 9
- Šventadienis – 9, 11
- Muzika – tarpininkė tarp mūsų dvasios ir jausmų – 10

Valiutų santykis
1 USD — 2.81 LT
1 EUR — 3.45 LT

R. Berankis – per žingsnį nuo pirmojo ATP šimtuko

Los Angeles (BNS) – Liepos 30 dieną paskelbtoje naujoje pajėgiausių planetos tenisininkų ATP lentelėje aukščiausiai iš lietuvių esantis 22 metų Ričardas Berankis su 549 taškais pakilo į 103-ąją vietą iš 141-osios.

Sekmadienį, liepos 29 dieną, JAV pasibaigusio ATP serijos tarptautinio „Farmers Classic“ teniso turnyro, kurio prizų fondą sudarė 557,000 dol., baigiamosiose rungtynėse tik po kvalifikacinių varžybų į pagrindinį turnyrą patekęs bei 141-ąją vietą pajėgiausių planetos tenisininkų lentelėje užimantis lietuvis po 52-jų minučių kovos pralaimėjo antrąją vietą turėjusiai 57-ajai planetos raketei 24-erių metų amerikiečiui Sam Query. Tai buvo jau septintasis laimėtas JAV tenisininko ATP serijos teniso turnyras.

Iškovojęs septynias pergales ir patyręs vos vieną pralaimėjimą R. Berankis užsitikrino 53,000 dol. čekį bei 162 ATP taškus.

Iškovojęs septynias pergales R. Berankis (trečias iš kairės) užsitikrino 162 ATP taškus. Dovilės Vosiylūtės nuotr.

Rugpjūtį lietuvių kalbos mokysis pusė šimto studentų iš užsienio

Vilnius (BNS) – Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbos ir kultūros centre rugpjūčio 1-25 dienomis planuojami intensyvūs lietuvių kalbos ir kultūros kursai.

Į kursus planuoja atvykti 65 studentai iš 22 pasaulio šalių – iš Europos Sąjungos, taip pat Turkijos, Rusijos, Baltarusijos, Kinijos, Korėjos, Izraelio, Uzbekistano, Indijos ir

kitų, pranešė universitetas.

Kursai rengiami pagal projektus: EILC (Erasmus Intensive Language), valstybių dvišales sutartis ir „Inovacijos lituanistikoje: nuo mokslo iki praktikos“ projektus. Projektai finansuojami ir remiami iš ES, Švietimo ir mokslo ministerijos bei Švietimo mainų paramos fondo.

„Red Hot Chili Peppers“ vokalistui įteiktas lietuviškas jo šaknis liudijantis genealoginis medis

Kaunas (ELTA) – Kaune liepos 28 d. vakarą koncertavusios pasaulinio garso amerikiečių roko grupės „Red Hot Chili Peppers“ vokalistui Anthony Kiedis įteiktas genealoginis medis, liudijantis lietuviškas dainininko šaknis.

Užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio ir Lietuvos diplomatų pastangomis sudarytoje XVIII a. pabaigą siekiančioje A. Kiedžio genealogijos schemoje pateikiamas giminystės ryšys su jo Tauragės apskrityje gyvenusiais proseneliais. „Lietuva yra tas kraštas, iš kurio kilo jūsų proseneliai Antanas Kiedis ir Julija Kiedienė. Mano šalies vardu leiskite pasakyti, kad labai žavimės jūsų muzikiniu talentu ir drįstame džiaugtis, kad bent dalis jo yra lietuviškos kilmės“, – sako A. Ažubalis kartu su dovana dainininkui įteikta me laiške.

„Esu tikras, kad artimesnis žvilgsnis į begalinius lietuviškos kultūros kodus leistų kilti naujoms idėjoms kuriant dainas tokiai nuostabiai roko grupei kaip „Red Hot Chili Peppers“, – Užsienio reikalų minis-

Anthony Kiedis „Red Hot Chili Peppers“ vokalistas.

terija cituoja A. Ažubalio laišką, įteiktą dainininkui.

Plaukikė R. Meilutytė pakeitė LR prezidentės planus

Rekordiniu laiku plaukusi R. Meilutytė – pirmą ir tarp pusfinalio dalyvių.

EPA-ELTA nuotr.

Londonas (BNS) – Po išpūdingo Rūtos Meilutytės pasirodymo liepos 29 dieną 100 m krūtine pusfinalyje bei jos patekimo į baigiamąjį ratą Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė nutarė dar vienai parai pratęsti savo apsilankymą Londono vasaros olimpiadoje.

Sekmadienio vakarą 100 m krūtine pusfinalyje šalies rekordininkė R. Meilutytė nuplaukė per 1 minutę 05,21 sekundės ir net 0,59 sekundės pagerino rusei Julija Jefimova nuo 2009 m. balandžio priklausiusį Europos rezultatą. Ji ne tik laimėjo antrąjį pusfinalio plaukimą, bet ir aplenkė visas 15 varžovių.

Liepos 30 dieną lietuvis laukia dar vienas – paskutinis – išbandymas. Baigiamosiose rungtynėse su R. Meilutyte plauks olimpinė čempionė australė Leisel Jones (1:06,81), danė Rikke Pedersen ir japonė Satomi Suzuki (1:07,10).

Redakcijos žodis

Šį savaitgalį Londono olimpiados moterų 100 m plaukimo krūtine varžybų pusfinalyje puikiai pasirodžiusi lietuvė Rūta Meilutytė užėmė ne tik lietuvių, bet ir viso pasaulio kvapą. Pasak liepos 29 d. „Chicago Tribune“ pasirodžiusios trumpos žinutės, „15-metė, kuri dar prieš metus varžėsi Europos jaunių varžybose, [sekmadienio] didžiojoje scenoje neparodė nė kruopelės nerimo ir laimėjo varžybas nuplaukusi atstumą per 1 min 05.56 s.“ Mažai kas žino, jog Rūta yra lietuvio emigranto dukra, nuo 13 metų gyvenanti ir besitreniruojanti viename iš stipriausių Anglijos plaukimo klubų. Kaip praneša Lietuvos Respublikos Prezidentūra, šaunus Rūtos pasirodymas privertė planus pakeisti ir viena diena ilgiau Londone užsibūti prezidentę Dalią Grybauskaitę. Toks dėmesys emigranto dukrai – pagirtinas, kaip pagirtinas ir Rūtos sprendimas šioje olimpiadoje atstovauti Lietuvai, o ne Jungtinei Karalystei.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikait@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

- Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis
- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
 - Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
 - Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
 - Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasiilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: SEIMO RINKIMAMS ARTĖJANT

Tiesa?

ANDRIUS NAVICKAS

Dalinuosi abejonėmis, kurios mane trikdė ir neleidžia ramia sąžine sakyti, kad per du dešimtmečius susikūręs elitas yra pajėgus atremti svarbiausius dabarties iššūkius mūsų valstybei. Pateiksiu tik devynias oficialias versijas, kurios man asmeniškai kelia daug abejonių ir kurių negaliu ramia sąžine priimti.

Valstybės užvaldymo planas „Strekoza“

Visos kalbos prezidento Rolando Pakso apkaltos metu apie „Strekoza“ planą, pagal kurį Rusijos specialiosios tarnybos siekė pajungti (ar net pajungė) savo įtakai įtakingiausius Lietuvos politikus, tebuvo gandai. Jurij Borisov – talentingas verslininkas, jaučiantis socialinę atsakomybę valstybei, kurioje jis užsiima verslu, todėl ir rėmė Pakšą prezidento rinkimų metu, norėjo dalintis su juo gyvenimiška patirtimi. Nėra jokio pagrindo nuogaštai, kad po Pakso atstatydinimo „Strekoza“ planas buvo pakeistas ir atrasti nauji įtakos kanalai.

Vytauto Pociūno žūtis Breste

Lietuvos karininkas, dirbęs Valstybės saugumo departamente, Vytautas Pociūnas žuvo apmaudaus nelaimingo atsitikimo metu. Jis buvo išsiųstas dirbti į Baltarusiją savo noru, nes suprato, kad visos jo abejonės dėl Lietuvos politinio elito korumpuotumo ir pavojingos rusiško kapitalo įtakos Lietuvoje priimamiems politiniams sprendimams neturi pagrindo, ir jis ne vienus metus tyrė klaidingas versijas. Susikrimtęs dėl savojo neprofesionalumo, Pociūnas Baltarusijoje mezgė romantines pažintis, girtavo ir pats iškrito pro viešbučio langą.

Jo kolegos Valstybės saugumo departamente (VSD) po Pociūno žūties labiausiai susinervino dėl to, kad nebūtų suteptas karininko įvaizdis, ir tik todėl griežtai ragino nesisidomėti Bresto tragedijos aplinkybėmis. Visa ta informacija apie nerimą keliančius reiškinius VSD, kuri paaiškėjo parlamentinio tyrimo metu, tėra gandai ir kai kurių politikų bandymas krauti politinį kapitalą. VSD vadovai, išskirtinai rūpindamiesi nacionalinio saugumo interesais, griežtai atsisakė paviešinti savo darbuotojų parengtas pažymas apie tai, jog Lietuvos žiniasklaidai, politikams įtaką daro rusiškas dujas mūsų valstybei tiekiančios įmonės, apie tai, kad buvo iššvaistytos bei pasisavintos didžiulės demokratijos Baltarusijoje puoselėjimui skirtos lėšos.

Pociūno atminimą juodinantys straipsniai „Lietuvos ryte“ pasirodė be jokio VSD vadovybės kišimosi ir tebuvo nuoširdus šio leidinio žurnalistų noras siekti tiesos. Norėta supažindinti skaitytojus su išskirtinai žurnalistinio profesionalumo dėka išsiaiškintais faktais.

Byla yra ištirta, sprendimas paskelbtas ir turi pakankamą pamatą. Tai, kad po visuomenininkų spaudimo atnaujintas bylos tyrimas, nereiškia, jog yra pakankamai faktų abejoti oficialia nelaimingo atsitikimo versija, bet veikiau įrodymas, jog mūsų

teisinė sistema daro viską, kad byloje neliktų nė šešėlio abejonių, net jei jos niekuo nepagrįstos.

Tėvynės sąjunga, prieš rinkimus žadėjusi pertvarką VSD ir atsakingą parlamentinę operatyvinių tyrimų kontrolę, ištesėjo pažadus, ir šandien galime būti ramūs, jog VSD pareigūnai nesiklauso jiems nepatinančių žurnalistų, politikų, visuomenininkų telefonų pokalbių, gerbia kiekvieno piliečio pamatines teises ir tarnauja visuomenei, nebandydami daryti kryptingos įtakos politiniams procesams. Tai, jog vis dažniau viena ar kita informacija apie Lietuvoje vykstančius procesus yra paskelbiama valstybės paslaptimi ir tampa neprieinama eiliniams piliečiams, tėra rūpestis, jog mes neapkrautume smegenų mums nereikalinga informacija ir galėtume labiau susitelkti į kasdienius darbus.

Eglės Kusaitės teismas

Eglė Kusaitė yra ypač pavojinga teroristė, nukenksmintą didvyriškomis pastangomis, sėkmingai bendradarbiaujant Lietuvos ir Rusijos saugumiečiams. Deja, ji nepripažįsta kaltės, ją remia valstybei pavojingi radikalai, kurių pavojus valstybei buvo nustatytas dar sovietmečio KGB. Kusaitės byla yra mūsų saugumiečių budrumo ir profesionalumo įrodymas. Eglė meluoja apie tai, jog prieš ją kardomojo suėmimo metu buvo naudojamas smurtas, grasina iškiliems mūsų teisinės sistemos pareigūnams, ir vienintelis būdas duoti atkirtį iškilusiai didžiulei grėsmei valstybei – kelti jai vis naujas bylas.

Ekonominė krizė Lietuvoje

Lietuvos politikai visiškai neatšakingi už tai, kad mūsų valstybėje prasidėjo sunki ekonominė krizė. Pastaroji yra išskirtinai pasaulinės krizės padarinys, ir jos nėra nepagilino mūsų politikų sprendimai. Andrius Kubilius įeis į istorijos vadovėlius kaip premjeras, kurio išminties ir nuoseklumo dėka pavyko įveikti ekonominę krizę. Kritikų pastabos, jog tai, kas vadinama krizės įveikimu, tebuvo mokesčių didinimas ir socialinių valstybės išlaidų mažinimas, didžiausią naštą uždėdant ant vidutinės ir mažesnes pajamas turinčių piliečių pečių, neturi jokio pagrindo. Didžiule emigracijos banga turėtume tik džiaugtis, nes ji tapo veiksmingiausiu būdu palengvinti darbo biržų veiklą, lygiai kaip didėjančios sveikatos apsaugos sistemos problemos ilgainiui padės spręsti ir visuomenės senėjimo problemą. Beje, daug veiksmingiau nei bet koks socialinės investicijos į gimstamumo skatinimą.

Sėkmingos Vyriausybės veiklos dėka šiandien geresniu gyvenimu jau gali džiaugtis ne tik politinis elitas, bet ir visi Lietuvos žmonės. Lietuvoje puikiai veikia verslo skatinimo programa, pavyko pritraukti itin įtakingų užsienio verslo susivieni-

jimų investicijų Lietuvoje, sumažinti socialinę nelygybę, ištraukti milijardą „iš šešėlio“ bei pasiekti, kad valstybės įmonės didžiulį pelną perduotų į valstybės biudžetą, o ne naudotų vadovybės gerovei didinti.

Energetiniai projektai – išmintingos politikos pavyzdys

Lietuvos politikų išpareigojimas uždaryti Ignalinos atominę elektrinę, „Leo Lt“ projekto kūrimas, šio projekto naikinimas ir padarinių šalinimas, naujos atominės elektrinės statybos projektas – tai nuoseklios mūsų politinio elito pastangos rūpintis bendruoju geriu.

Netiesa, kad mūsų politikai turėjo kokios nors asmeninės finansinės naudos dėl visų šių projektų įgyvendinimo. Tai, kad atominės elektrinės uždarymo darbai užsitęsė, o uždarymui skirta ES parama ištirpo, yra išskirtinai ES biurokratų buhalterinė klaida, nes buvo skirta kur kas mažiau lėšų nei reikėjo, o visos skirtos lėšos buvo panaudotos taupiai ir tikslingai.

Šiandien svarbiausia, jog mes įgyvendintume Vyriausybės siūlomą energetinio saugumo planą, todėl turime nustoti žvalgytis į praeities klaidas ar nesąžiningus veiksmus. Neturėtume stebėtis ir dėl to, kad Energetikos ministerija tik prieš pat rinkimus sugebėjo parengti strateginius energetinius projektus. Tai, kad dabartinė strategija neteikia jokių garantijų, jog Lietuvoje bus statoma nauja atominė elektrinė, taip pat yra antraeilis klausimas – svarbiausia, kad bent viename regione sutvarkysime kelius, darbo turės statybinės įmonės, projektų rengėjai, administratoriai, mūsų politikai turės apie ką diskutuoti su Lenkijos ar Latvijos atstovais.

Nepamirškime, kad mūsų politinio elito kuriami energetiniai projektai turi ir kitą prasmę – tai lakmuso popierėlis, leidžiantis atpažinti valstybės priešus. Kiekvienas, kas kelia klausimus ar kritikuoja šiuos projektus, yra užsienio valstybių finansuojami įtakos agentai.

Politisinis elitas ir korupcijos problema

Lietuvos politikoje idėjos, kūrybingumas, tarnystė žmonėms vaidina kur kas didesnę vaidmenį nei pinigai. Todėl neverta gilintis į East-Baltic States-West (EBSW) sąsajas su Lietuvos politikais. Gintaro Petriko įkalinimas yra pakankamas atsakas į iššvaistytas didžiules Lietuvos žmonių lėšas. Netiesa, kad politinis „stogas“ bei dosni „duoklė“ politikams buvo esminė finansinių machinacijų sąlyga. Nepamirškime nekaltumo prezumpcijos principo, kuris teigia, jog nėra vienas nenuteistas žmogus negali būti vadinamas nusikaltėliu. Tai, kad Lietuvos teismai nėra pasiskelbę baudžiamojo nuosprendžio nė vienam Lietuvos politikui, kurio nesąmoningas ar sąmoningas aplaidumas tapo didžiulių finansinių machinacijų priežastimi, yra svarbiausias įrodymas, jog mūsų valstybės nekamuoja rimta politinės korupcijos problema.

Nukelta į 11 psl.

Lietuvoje – pats vidurvasaris. Lietuvos sostinė – ištuštėjusi. Kas tik gali – skuba atostogauti. Politinis gyvenimas Lietuvoje – tarsi aprimęs, juolab kad ir Seimo nariai baigė posėdžiauti, pavasarinėje sesijoje per daug aršiai nesusipešę. Tačiau tokia ramybė yra apgaulinga. Atidžiau pasižvalgius po Lietuvą ir kaimynines šalis, nesunku pastebėti, jog tikroji politika atostogų neturi ir niekad laisvadienių neturės. Nes atostogaujanti politika – mirusi politika.

Niekas politinių žingsnių geriau neapibūdina, kaip lyginimas iš pirmo žvilgsnio sunkiai palyginamus reiškinius. Štai rusiškas televizijos kanalas RTVi ir vėl parodė įdomų pokalbį su Tarptautinės ekonomikos ir tarptautinių santykių instituto vadovu Genadij Mirski. Šnekėtasi visų šalių piliečiams aktualia tema – apie politinį prisitaikėliškumą. Sovietmečiu valdžiai nepataikavęs Mirski svarstė, kaip šiandien derėtų elgtis Rusijos piliečiams, matantiems valdžios savivalę ir piktnaudžiavimus.

Ekonomikos ir tarptautinių santykių žinovas neišguldė vienareikšmio atsakymo. Remdamasis unikalia gyvenimiška patirtimi, jis pateikė iškalbingų pavyzdžių, kai naudos tiek valstybei, tiek visuomenei atnešdavo ir komformizmas. Gamtoje negali būti tik dviejų spalvų – vien juodos ir baltos. Kai kurie rusai stojo į Komunistų partiją dar ir dėl to, kad turėtų realias galimybes kovoti su į Centro Komitetą sulindusiais niekšais, menkystomis bei savanaudžiais. Ir į KGB kai kas veržėsi, nuoširdžiai norėdamas įnešti į šią struktūrą padorumo, pažangumo, galų gale – sveiko proto. Toks mąstymas, pasirodo, turi realų pagrindą. Pasak Mirski, jei į Komunistų partiją ar KGB nebūtų

Apgaulinga ramybė

GINTARAS VI SOCKAS

ėję ir dori, sąžiningi žmonės, tai Michail Gorbačiov pertvarka 1990–1991 m. greičiausiai būtų pareikalavusi žymiai daugiau kraujo ir mirčių.

Taigi Rusijos piliečiai nūnai turi galimybę rinktis, net jei jų galimybė rinktis – maža. Mirski įsitikinimu, visuomet egzistavo ribos, kurių peržengti nevalia nė vienam save gerbiančiam piliečiui. Bet šiandien reikalavimai save padoriu piliečiu laikančiam asmeniui – kur kas griežtesni.

O koks prisitaikėliškumo laipsnis Lietuvoje? Didelis. Pavyzdžiui, ką byloja Tėvynės sąjungos–Lietuvos krikščionių demokratų partijos vadovybės sprendimas kolegą Evaldą Jurkevičių iš pačios rinkiminio sąrašo pabaigos ženkliai kilstelėti į sąrašo pradžią? Už ką jam tariamasi didelis ačiū? Atsidėkojama už tai, kad jo vadovaujama laikinoji Seimo komisija leido iš Neringos Venckienės atimti teisinę neliečiamybę? O gal principinga, skrupulinga komisija privalėjo pasielgti priešingai? Juk antstolė su visa palyda pirmiausiai išiveržė į teisinės neliečiamybės statusą turėjusios teisėjos Venckienės namus, ir tik po to, jau gerokai vėliau, iš teisėjos tas statusas buvo atimtas.

Šios „smulkmenos“ parlamentaras Jurkevičius, be abejo, nepastebėjo. Kaip nepastebėjo ir kitos akivažidžios „smulkmenos“. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (AT) pirminin-

kas Gintaras Kryževičius viešai ištare itin nepagarbų žodį apie Venckienę, pavadindamas ją „pūliniu“. AT vadovas galimai padarė spaudimą visoms teisinėms institucijoms, nagrinėjančioms ar dar nagrinėsiančioms skandalingą pedofilijos bylą. Man regis, parlamentaro Jurkevičiaus vadovaujama Seimo komisija privalėjo atsisąžvelgti į aplinkybę, jog dabar Venckienei greičiausiai bus labai keblu apsiginti bet kokio lygio teismuose. Juk visa Lietuva žino išankstinę AT pirmininko nuomonę!

Tad konservatorių–krikdėmų sprendimas kilstelėti Jurkevičiaus vietą būsimųjų rinkimų sąrašuose – keistas. Galbūt net bylojantis, jog ši rudenį už šią partiją, nepaisant visų jos nuopelnų, balsuoti negalima. Juk komformizmas, remiantis žymaus rusų politologo Mirski žodžiais, šiandien turi nepalyginamai griežtesnius reikalavimus nei anksčiau.

Tačiau kaip derėtų vertinti Venckienės bendražygio Andriaus Nako viešą pareiškimą ELTA agentūros konferencijų salėje, kad jie, jei tik pakliūs į Seimą, panaikins visus senaties terminus ekonominiams nusikaltimams. Kaip elementariausių dėsnių neišmanymą ar kaip populistinį šūkį? Kadaise ir šių eilučių autorius manė, jog senaties terminai sugalvoti tik tam, kad įtakingi nusikaltėliai galėtų išvengti pelnytų bausmės. Vis dėlto, rimčiau pradėjus domėtis teisiniais reikalais, tapo aiš-

ku, kam reikalingi senaties terminai ir kuo pavojinga nuomonė tų, kuriems esą nereikalingi senaties terminai. Na, aktorius Nakas gali sau leisti ginčyti senaties terminų reikalingumą, tačiau ne vieną dešimtį metų teisėja dirbusi Venckienė šiuo konkrečiu atveju, man regis, privalėjo pataisyti savo rėmėją. Bet nepataisė. Ir čia pat prarado kai kurių jai simpatizuojančių teisininkų palankumą. Populistų populistinėmis priemonėmis nenugalėsime.

Visai neseniai Kovo 11-osios Akto signataras Algirdas Patackas viešai kreipėsi į Pasaulio lietuvių jaunimo susitikimo netoli Prienų miestelio dalyvius, apgailestaudamas, kad į Tėvynę sugužėję lietuvačiai iš Amerikos, Azijos ar Australijos, deja, tikrosios Lietuvos nepamatys. Nepamatys dar ir dėl to, kad „šio renginio organizatoriai yra kosmopolitinės jėgos, užvaldžiusios viešąją erdvę ir diktuojančios savo skonį“.

Labai svarbi pastaba. Tačiau Kovo 11-osios Akto signataras kažkodėl nesvarsto kito, ne mažiau svarbaus klausimo: o kas panašius renginius organizuoti trukdo tautinėms jėgoms? Kas neleidžia joms užvaldyti viešosios erdvės savo idėjomis ir nuostatomis?

Akivaizdu, jog į priekį nepasistūmėsime tol, kol kritikuosime vien galingas ir įtakingas kosmopolitines jėgas, bet nematysime savo klaidų, savo susikaldymo, savo primityvumo. Stebint šiuo metu viešojoje erdvėje pasirodančius tautinės pakraipos straipsnius akivaizdu, jog niekas iš mūsų tautinių organizacijų vadovų nelinkęs ieškoti savų klaidų. Suprask, kalti tik globalistai, tik kosmopolitai.

LAIŠKAI

AR MŪSŲ LAUKIA DAR VIENAS PRARADIMAS?

Pagal paskutines žinias, Illinois valstija turi 83 mlrd. dol. skolos. Kiekvieną dieną ta skola paauga daugiau nei 12 mln. dol. Neseniai Čikagos miestas uždėjo visoms bažnyčioms mokėti už jų sunaudojamą vandenį, ko anksčiau niekuomet nedarė. Illinois valstija ir Čikagos miestas desperatiškai ieško būdų, kaip sumažinti skolas. Yra tik laiko klausimas, kol miestas ir valstija, norėdami surasti daugiau pajamų, pradės tikrinti taip vadinamas nevalstybines nepelno siekiančias („non-profit“) organizacijas, jų statusus ir pajamas.

Viena iš tokių organizacijų yra a. a. šviesaus atminimo dr. Jono Adomavičiaus įsteigta Amerikos lietuvių vaikų ugdymo draugija (ALVUD'as), įsikūrusi 6515 S. California Ave., Chicago. Dr. Adomavičiaus sumanumo ir rūpesčio dėka ši organizacija gavo labdaros organizacijoms taikomas lengvatas.

ALVUD'as jau senokai neužsima savo ankstesne veikla, t. y. vaikų ugdymu ir pagyvenusių žmonių subūrimu. Prieš šešerius metus dr. Adomavičiui iškeliavus į Anapilį, ALVUD'as pasiliko neaiškioje padėtyje. Buvo nuspręsta jo valdymą palikti ten apsigyvenusių, iš Lietuvos atvykusių stažuotės gydytojų priežiū-

rai. Paskutinėmis mano žiniomis, tie gydytojai jau yra išvykę iš ALVUD'o ir dabar pastatas yra prižiūrimas ten gyvenančio tarnautojo.

Lietuviai yra prasti savo bendrai įgyto turto saugotojai. Lietuvių katalikų moterų draugijos fondas, turėjęs per vieną milijoną dolerių, perėjo į slovakių rankas. Iš lietuvių suaukottų pinigų įgyti Marijonų vienuolijos „Draugo“ pastatai perėjo lenkų marijonų žinion. Ar ALVUD'o 32 butų kompleksas, įgytas lietuvių lėšomis, bus dar vienas lietuvių praradimas?

Būtų gerai, jei lietuvių organizacijos, tokios kaip Amerikos lietuvių taryba ar Lithuanian Human Service Council susirūpintų ALVUD'o likimu, kol jis dar nepateko į miesto ar valstijos žinią.

Jeronimas Tamkutonis
Chicago, IL

PUIKUS „DRAUGO“ NUMERIS

Man taip patiko š. m. liepos 21 d. šeštadienio „Draugo“ numeris, kad jį skaičiau net pusantros valandos! Tiek daug įdomių straipsnių ir gerų nuotraukų jame. Visas numeris labai dinamiškai atspindi lietuvių kultūrą tiek išeivijoje, tiek Lietuvoje. Pirmas puslapis – aktualus, antrame puslapyje skaitome arkivysk. Sigito Tamkevičiaus trumpą žodį, kitame pus-

lapyje – XIV Lietuvių tautinių šokių šventės gražus aprašymas ir Algio Kazlausko laiškas apie Šv. Kryžiaus ligoninę. Dar toliau – labai įdomus pokalbis su jaunuoliu Šarūnu Dugirdu, kuris dirbo savanoriu Peru. Buvo miela skaityti prisiminimus apie kun. Stasį Ylą kultūriniame to numerio priede. Įdomus buvo lietuvių trijų chorų koncerto Cleveland aprašymas, taip pat straipsnis apie Maironio atostogas ir galų gale – apie Amerikos lietuvių komunistus, apie kuriuos niekada iki tol nebuvo girdėjusi. Baigusi skaityti pagalvojau – kokia įdomi ir turtinga mūsų lietuviška bendruomenė! Beje, visas numeris labai patrauklus ir puikiai sumaketuotas. Sveikinu visus „Drauge“ su tokiu puikiu numeriu!

Rima Sidrienė
Palos Hills, IL

LIETUVOS VARDŲ „GARSINIMAS“

Įtakingas Norvegijos dienraštis „Dagbladet“ rašo, kad lietuviai kelia bene didžiausią grėsmę šios šalies visuomenės saugumui. Jis rašo, kad lietuvių nusikaltėlių grupuotės yra vienos labiausiai išitvirtinusių grupuočių šioje siaurės valstybėje.

Britų bulvarinis laikraštis internete Dailymail.co.uk teigia, kad Didžiosios Britanijos gyventojai ir

būsimi olimpiados svečiai turėtų saugotis gausėjančių vagysčių gatvėse, tarp galimų vagių nurodydamas ir lietuvius.

Jei ir toliau taip reikalai klostysis, reikės keisti Lietuvos himno žodžius, pasak kurių – „Tu, didvyrių žeme“.

L. Stankevičius
Laval, Canada

KLADŲ ATITAI SYMAI

Alekso Vitkaus straipsnio „Sveikatos apdrauda – visiems amerikiečiams?“, paskelbto š. m. liepos 17 d. „Drauge“, septinto paragrafo paskutinis sakiny s turėtų būti: „Čia Roberts ir rado išeitį: ‘Reikalavimas, kad piliečiai pirktų sveikatos apdraudą, yra nekonstitucinis, bet Kongresas turi teisę uždėti mokesčius tiems, kurie tokio valstybės tvarkymo sveikatos draudimo nepageidauja’.”Atsiprašome autoriaus.

Š. m. liepos 26 dienos „Draugo“ „Redakcijos žodyje“ neteisingai parašyta, jog Joe Paterno buvo beisbolo komandos „Nittany Lions“ treneris. „Nittany Lions“ yra amerikietiško futbolo komanda.

TELKINIAI

Cleveland, OH

Motinos kelias

DR. VIKTORAS STANKUS

Dr. Antanas Bacevice (Bacevičius) jau buvo atvykęs į Boston miestą dalyvauti XIV Lietuvių tautinių šokių šventėje Cleveland šokėjų grupės „Grandinėlė” gretose, kai jo brolis, Cleveland Šv. Kazimiero parapijos klebonas Juozas Bacevičius (Joseph Bacevice) pranešė, jog nelauktai mirė jų motina Josephine Suopis (Juzė Bacevice).

Šeima atsisveikinimą mylimai motinai, vaikaičių senelei suorganizavo ketvirtadienį, liepos 5 d., „Jakubs and Son” laidojimo namuose. Mirusiąją gausiai aplankė giminės, parapijiečiai, visuomenė, dalyvavo vyskupas Anthony Pevec, jautriai giedojo parapijos choras „Exultate”.

Penktadienį vykusiose atsisveikinimo Mišiose vaikaitė dr. Ann Bacevice, greitosios pagalbos pediatrė, dr. Antano dukტė, dėvinti jos senelei brangius gintarinius karolius, ir vaikaitė Caroline Bacevice jautriai papasakojo apie senelės Josephine vaidmenį jų gyvenime.

Sūnui, Šv. Kazimiero parapijos klebonui Juozui Bacevičiui, teko itin sunki pareiga išlydėti savo motiną. Paguosti brolių Kristuje ir pagerbti kunigo motiną Mišiose dalyvavo Cleveland arkivyskupijos vyskupas Richard Lennon, buvęs arkivyskupijos vyskupas Anthony Pilla ir vyskupas Pevec, pastariesiems kun. Bacevičius su broliu Antanu, būdami jaunuoliai, tarnavo Mišiose. Mišiose dalyvavo ir dvylika kunigų, tarp jų – keli klebonai, kiti – kun. Bacevičiaus

klasiokai iš seminarijos. Kai trys vyskupai, klebonas, diakonas ir 12 kunigų visa širdimi galingai užgiedojo tradicinę gedulingų Mišių giesmę „In Paradisum”, net bažnyčios skliautai suvirpėjo. „Exultate” sopranas Rita Balytė giedojo „Panis Angelicum”, solo giesmės giedojo Jim Robertson, kuris chorui vargonauja.

Dvasiškai susirinko pagerbti klebono Bacevičiaus motiną, kuris ne tik klebonauja, bet yra vertinamas kaip darbštus kapelionas Mt. Sinai ir Cleveland Clinic ligoninėse, Cleveland vyskupijos tribunole, Lietuvių katalikų religinės šalpos, Amerikos lietuvių Romos katalikų kunigų vienybės, „Knights of Columbus” ir Canon Law Society of America narys, vienas iš vyskupijos FSC tarybos direktorių. Susirinko pagerbti motiną, kuri savo pavyzdžiu palenkė sūnų į dvasinę tarnybą, o kitus sūnus paragino tarnauti žmonėms: sūnus Antanas tapo gydytoju, John – advokatu. Juzė Bacevice Suopis uoliai lankė šv. Mišias, neapleido rožančio, jos mėgstamiausia malda buvo „Memorare”. Ji šeimą palaikė ir dirbdama sekretore.

Juzė Bacevice Suopis džiaugėsi, kad jos nuo caro priespaudos ir lietuvių kalbos varžymo į Ameriką pabėgę pirmtakai išlaikė lietuvių kalbą, tiesa, Ellis Island pareigūnai jos jauno tėvo pavardę Klisevičius pakeitė į Kliss, o jos būsimo vyro Antano (kuris iškeliavo į amžinybę anksčiau už ją) tėvelio pavardę Bacevičius – į Bacevice. Josephine gimė Cleveland 1923 m., augo, Amerikoje vyraujant

Mišios už Josephine (Juzė Bacevice) Suopis (iš k.): diakonas Louis Pecek, Mišių tarnautoja, Šv. Kazimiero parapijos klebonas Juozas Bacevičius, Cleveland arkivyskupijos vyskupas Richard Lennon.

etninių grupių asimiliacijos politikai. Bet, kiek sąlygos, leido ji stengėsi išlaikyti lietuvių kalbą. Jos trečios kartos sūnūs dr. Antanas, advokatas John ir klebonas Joseph (Juozas) vis tiek pramoko lietuviškai.

Juzė Bacevice Suopis buvo laiminga šiais metais galėjusi dalyvauti savo sūnaus klebono Juozo 35 metų kunigystės jubiliejuje. Kun. Bacevičius 1972 m. baigė Borromeo College, o teologijos magistro laipsnį apsigynė St. Mary Seminary. Į kunigus buvo įšventintas 1977 m.

Kartu su motina lankė dr. D. Tamulionytės lietuvių kalbos kursas suaugusiems. Toliau lietuvių kalbos žinias gilino Popiežiškoje Šv. Kazimiero kolegijoje Romoje, Catholic University of America tęsė Bažnytinės teisės studijas. 1980 m., būdamas 30-ties, paskirtas Šv. Jurgio parapijos klebonu, o 2009 m. – Šv. Kazimiero

parapijos klebonu.

Kun. Bacevičiaus motina džiaugėsi sūnaus dr. Antano kelione į Lietuvą švęsti Lietuvos Tūkstantmetį, kad kitas sūnus John uoliai puoselėja Bacevice šeimos vertybes, kad klebonas Juozas pakvietė jauną vyskupą Norvilą jau iš laisvos Lietuvos 2012 m. Šv. Kazimiero parapijoje vesti rekolekcijas lietuvių kalba.

Klebonas Bacevičius, atsisveikindamas su motina, Visų Sielų (All Souls) kapinėse sakė: „Mūsų motina buvo tyra lietuvaitė, todėl šia proga Jai tinka lietuviškai sugiedoti ‘Marija, Marija’. Atsiminkime, ką ji visada mūsų šeimai sakydavo: ‘Jūs galite būti daktarai, advokatai, net klebonai, bet atsiminkite, niekada neužmirškite būti dievobaimingais ir pildyti Jo dangiškąją valią.’”

Visų Sielų kapinėse (iš k.): vaikaitė dr. Ann Bacevice, šalia jos tėvas dr. Antanas Bacevice, Eva, žmona Peter (Antano), Chad, Caroline ir Clay Bacevice, Victoria Bacevice, advokatas John Bacevice, sūnus Jack, Bill Jakubs, klebonas Juozas Bacevičius diakonas L. Pecek, vysk. A. Pevec.

East St. Louis, IL

Trumpam sugrįžusi pašaukta namolei

ZIGMAS GRYBINAS

Agutė Macijauskaitė-Tiškuvienė, nuo pat savo atkeliavimo į JAV gyvenusi East St. Louis, IL, grįžusi iš Pasaulio lietuvių centro, Lemont, IL, pas savo dukterėčią karšintis, pakirsta nepagydomos ligos buvo pašaukta Kūrėjo pas save.

Mūsų apylinkės lietuviams Agelė buvo puikiai pažįstama ir mėgstama. Nuo pat atvykimo ji reiškėsi lietuviškoje veikloje. Čia ji sutiko Bronių Tiškų, pamilo ir už jo išteko. Abu dirbo Tautinės sąjungos vietiniame skyriuje, JAV LB East St. Louis apylinkėje, keletą metų Agelė vadovavo vietos BALF'o skyriui, šoko tautinių šokių grupėje, dainavo altu „Aušros” chore. Agutė pasiūlydavo jaunos lietuvaicius į savo namus, kur mokė juos marginti velykaičius.

Kartu su vyru priklausė Nekalto Prasidėjimo lietuvių parapijai ir jai darbavosi. Tiškai šeimos nesusilau-

kė, todėl visi lietuviai jiems buvo jų šeima ir tarp jų nuoširdžiai darbavosi.

Vyru mirus, Agutė nusprendė keltis ten, kur tikėjosi dar ilgai galėsianti jaustis lyg antrojejoje Lietuvoje. Pardavusi namus, ji išsikėlė į Pasaulio lietuvių centrą, kur gana ilgai išgyveno. Ir ten Agutė prisidėjo prie lietuviškų darbų savo jėgomis ir pinigais. Ypač daug ji rūpinosi Lietuvoje gyvenančiais giminaičiais, siūsdavo jiems pagalbą, taip pat šelpė savo pačios pasirinktas organizacijas ir lietuvišką spaudą.

Laidotuvių namuose atsisveikinti su Agute Macijauskaite-Tiškuvienė susirinko mažutė grupelė lietuvių, tiek jų čia tebeliko, nors anksčiau jų buvo net keletas šimtų. Po maldų, sukalbėtų amerikiečio kunigo, grupelė ir vėl susirinko prie Agelės ir Broniaus amžinojo poilsio vietos Mount Carmel katalikų kapinėse. Tebūna tau lengva svetingojo krašto žemelė.

Dabar galite įsigyti visus 2011 m. „Draugo” numerius su „Kultūros priedais” kompaktinėje plokštelėje (CD)

Tel. 773-585-9500
DRAUGAS
4545 WEST 63RD STREET • CHICAGO, IL 60629-5532

St. Petersburg, FL

Lietuvių klubo naujienos

Lietuvos Dukterų draugijos susirinkimas

Birželio mėn. 5 d. Lietuvos Dukterų draugijos St. Petersburg skyriaus metinį susirinkimą atidarė pirmininkė Aldona Stasiukevičienė, pakvietusi skyriaus dvasios vadą kun. dr. Matą Čyvą invokacijai. Sekretorė Alvita Kerbelienė perskaitė pastutinio susirinkimo protokolą, kuris buvo priimtas be pataisymų. Susikaupimo minute prisimintos Amžinybėn iškeliavusios narės. Skyriaus išdininkės Liudos Petkuvienės pranešimas ir dalyvaujančioms narėms išdalinta skyriaus išdo metinė ataskaita parodė, kad skyriaus veikla yra gyva ir šalpos darbas vykdomas labai sėkmingai. Revizijos komisijos pranešimą perskaitė Aldona Grinienė.

Skyriaus pirmininkė savo pranešime dėkojo skyriaus narėms už jų įdedamą darbą, kuris įgalina rinkti lėšas ir toliau tęsti šalpos darbą pagalbos reikalingiems. Dėkojo Lietuvų klubo valdybai už jos nuoširdų bendradarbiavimą ir skyriaus darbų rėmimą. Pasidžiaugė, kad visa valdyba sutiko pasilikti savose pareigose dar vieneriems metams. Tai: vicepirmininkė Rūta Bandžiukienė, sekretorė Alvita Kerbelienė, išdininkė Liuda Petkuvienė, vadovė renginiams Danutė Rogers ir valdybos narė Anelė Mačiulienė.

Pirmininkė pranešė, kad į skyrių įstojo trys naujos narės: Jolanta Rymantienė, Irena Slavinskienė ir Irena Vakselienė. Jos pasveikintos džiugiu plojimu. Šiuo metu skyriuje yra 66 narės.

Pabaigai pirmininkė pakvietė prie kavos ir gausių vaišių.

Lietuvoje pagerbti mūsų Klubo nariai

2011 m. sukako 150 metų nuo rašytojos, Steigiamojo Seimo narės, visuomenės ir politikos veikėjos Gabrielės Petkevičaitės-Bitės gimimo. Tais metais Seimo valdyba įsteigė Lietuvos Respublikos Seimo apdovanojimą – Gabrielės Petkevičaitės-Bitės atminimo medalį „Tarnaukite Lietuvai“. Medalis skiriamas siekiant paskatinti Lietuvos visuomenę dirbti valstybės labui ir jos gerovei, reikšti ir įgyvendinti teigiamas idėjas, brandinančias visuomenės pilietiškumą, tautinę savimonę ir kultūrinį sąmoningumą už filantropinę veiklą, ypač jaunųjų kūrėjų skatinimą ir rėmimą bei už pilietinę iniciatyvą valstybės stiprinimo labui, taip pat už visuomeniškai aktualią publicistiką ir už savanorystės kultūros sklaidą Lietuvoje.

Kovo mėn. 30 d. Panevėžio miesto dailės galerijoje vykusioje iškilmingoje šventėje buvo įteikti pirmieji Gabrielės Petkevičaitės-Bitės medaliai. Tarp laureatų – buvęs Vytauto Didžiojo universiteto rektorius, literatūrologas, teatrologas, profesorius emeritas dr. Bronius Vaškelis ir jo žmona Stasė Vaškelenė, kuriems apdovanojimai skirti už filantropinę veiklą – jaunųjų kūrėjų skatinimą ir rėmimą.

Prof. Br. Vaškelių ir Stasės Vaškelenės iniciatyva susikūrė ir ilgą laiką VDU gyvavo valgykla, skirta nepasiturintiems studentams. Po 1994 m. Vaškelenės padaryto pranešimo apie šią valgyklą mūsų Klube Lietuvų klubo Kultūros būrelis pradėjo metinį VDU studentų šalpos vajų, kuris yra tęsiamas iki šių dienų.

Prof. Bronius Vaškelis ir Stasė Vaškelenė su „Draugo“ redakcijoje apsilankiusiu arki-vyskupu S. Tamkevičiumi (k.), 2009 m.

Dalios Cidzikaitės nuotr.

Surinktos aukos vėliau tapo VDU studentams skirtomis stipendijomis. Nuo 1994 iki 2011 m. tokių stipendijų išdalinta daugiau nei 200 (iš viso 400,000 Lt.). Stasė Vaškelenė yra St. Petersburg Lietuvų klubo Kultūros būrelio teikiamos paramos VDU studentams atstovė. Kiekvienais metais nuvežusi į Lietuvą surinktas aukas, ji tas stipendijas išdalina.

Vaškelenė ne tik skatino, bet ir toliau skatina jaunuosius talentus tobulėti, sudaro palankias sąlygas geriausiems jų pasiekimams moksle, nepaisant socialinių skirtumų.

Prof. Vaškelis nuo pat aktyvios VDU veiklos pradžios rėmė gabiausių menų ir humanitarinių mokslų srities tyrinėtojus: kasmet jo dėka paremiama po kelis geriausiai besimokančius ir aktyviausius šių sričių VDU studentus. 2011 m. prof. Vaškelis

įsteigė 3 savo vardo stipendijas, taip norėdamas įvertinti ir motyvuoti jaunuosius meno ir humanitarinių mokslų tyrinėtojus siekti akademi-nių aukštumų.

Vaškelių šeima rūpinosi VDU bibliotekos knygų kolekcijos turtinimu. Jų asmeninių pastangų dėka VDU dovanų gavo daug vertingų lei-dinių, profesorius universitetui dova-nojo savo asmeninę biblioteką.

Su dėkingumu ir pagarba Vaškeliams VDU bendruomenė pasiūlė įvertinti jų filantropinę veiklą sutei-kiant jiems Gabrielės Petkevičaitės-Bitės atminimo medalius „Tarnaukite Lietuvai“.

Sveikiname mūsų mielus Klubo narius.

Parengta pagal Vdu.lt

„Lietuvos žinios“, nr. 432

Cicero, IL

Cicero lietuviai karščių nebijo

EDVARDAS ŠULAITIS

Nepaisant Čikagą ir kitas jos apylinkes užplūdusių karščių, Cicero bei apylinkių tikintieji, nors ir ne-gausiai, tačiau lanko lietuviškas pa-maldas, kurias aukoja po sunkios ligos atsigaunantis kun. dr. Kęstutis Trimakas. Smagu, kad šv. Mišias paj-vairina muzikės Vilmos Meilutytės vadovaujamas lietuvių choras.

Savo mintimis su Cicero sekmadieninės kavinės lankytojais dalinasi Aidas Krapikas.

Po pamaldų tautiečiai renkasi į tradicinius sekmadieninius susibūrimus padiskutuoti apie svarbesnius įvykius, išgerti kavos, arbatos, pa-skanauti saldumynų.

Dažnai į šiuos susirinkimus atvyksta ir retesni svečiai. Liepos 22 d., sekmadienį, čia viešėjo buvę ilgamečiai Cicero lietuviai Bronius ir Michalina Bikulčiai, šiuo metu gyvenantys Texas valstijoje, netoli did-miesčio Dallas esančiame mieste Allington. Ten tvyrantis klimatas Bikulčių nelepina, jie jau buvo su-laukę didesnių nei čikagiečiai karš-čių. Todėl ir nusprendė aplankyti Čikagą bei jos apylinkes, kur gyvena jų giminių. Vėliau Bikulčiai vyks į Michigan valstiją, kur orai turėtų bū-ti gerokai šaltesni ir širdžiai mie-lesni.

Programą vedė Jonė Bobinienė, kuri dabar dažnai imasi šių pareigų. Kalbėjo Marija Remienė, Jolita Kisie-liūtė-Narutienė, Aldona Bikulčienė, Milda Šatienė ir Aidas Krapikas. Kal-bėta ne tik apie vietines, bet ir Lie-tuvos gyvenimo aktualijas. Ypač įdo-mias ir reikšmingas temas palietė naujasis Cicero lietuvių veikėjas, ne vieną magistro laipsnį turintis Aidas Krapikas, kuris, įsitikinome, akylai seka įvykius tėvynėje.

Parapijos biuletenio lietuviška-me puslapyje (redaguoja Vida Kupry-

tė, tel. 708-447-2036) spausdinami ra-ginimai: „Atsiminkime pakviesti sa-vo vaikus, draugus ir giminaičius į lietuviškas Mišias kas sekmadienį Šv. Antano parapijos bažnyčioje 9 val. ryto. Mūsų Cicero lietuvių ben-druomenė yra ypatinga, neapleis-

kime jos ir gražios lietuvių pastaty-tos bažnyčios.“ Gaila tik, kad labai mažai naujų tikinčiųjų į šį kvietimą atsiliepia. Tiesa, vienas kitas naujas veidas bažnyčioje vis dėlto pastebi-mas. Jų galėtų būti šimtą kartų dau-giau.

Nijolė Baronienė, buvusio „Draugo“ redaktoriaus ir rašytojo Aloyzo Barono našlė, nors ir palikusi Cicero vis atvyksta į lietuviškas pamaldas Šv. Antano bažnyčioje, po jų dalyvauja popietėje.

Edvardo Šulaičio nuotr.

Filmų kūrėjo J. Meko dukra Oona savo metus gali atskleisti tik Lietuvoje

Amerikoje ji niekam nesako savo metų, nes Hollywood pripažįsta tik jaunystės kultą. Aktorė ir režisierė iš Los Angeles Oona Mekas, Vilniaus Užupio kavinėje užsisakiusi varškėčių, kryžtavo lyg vaikas – savo tėvo, garsiojo filmų kūrėjo Jono Meko (89 m.) gimtinėje ji gali atsipalaiduoti. Oonai – tik 37-eri.

Šviesiaplaukė O. Mekas pokalbio metu keliskart atsiprašė, kad gimtąja tėvo kalba mažai kalba. Daugiau supranta.

Su amerikietišku akcentu moteris lietuviškai kartojo: „Aš labai mėgstu Užupį.“ Po devynių savaitių viešnagės tėvo gimtinėje, kur filmavosi naujajame režisieriaus Igno Jonyno filme „Lošėjas“, Oona jau drąsiau tarė lietuviškus žodžius.

Jos svajonė – sklandžiai kalbėti lietuviškai, todėl jau kurį laiką mokosi tėvo gimtosios kalbos.

„Labas, tėve“, – sveikinas su tėvu, kai šis paskambina iš JAV.

„Per mano viešnagę Lietuvoje tėvas skambindavo kas savaitę. Jam įdomu sužinoti, kaip man viskas klostasi. Kai būnu Los Angeles, tėvas man niekuomet neskambina. Turiu skambinti aš, – juokėsi Oona. – Jis laimingas, kad filmavausi Lietuvoje, aplankiau giminaičius.“

Pasiūlymas padirbėti tėvo gimtinėje ir Oonai buvo ypatingas. Ne tik todėl, kad tai didžiausias iki šiol jos sukurtas vaidmuo. Tai – debiutas ne-amerikietiškoje kine.

Mėlynakė blondinė, kurią visi šaukia Una, kūrė vaidmenis ne viename JAV filme, teatre, filmavosi daugybėje visoje Amerikoje rodytų reklamų.

New York garsiajame menininkų Soho rajone gimusi ir augusi J. Meko duktė niekuomet nesikratė lietuviškų šaknų. Oona seniai svajoja įgyti ir Lietuvos pilietybę.

– Lietuvoje viešėjote trečią kartą. Kokius išpūdžius išsivešite?

– Pirmą kartą čia lankiausi dar neturėdama trejų metų. Tėvas sukūrė filmą, kuriame įamžino kelionę, kitaip kažin ar ką prisiminčiau.

Antrąkart Lietuvoje su tėvu ir septyneriais metais jaunesniu broliu Sebastijonu viešėjau prieš dvejus metus. Tai buvo tikroji mano pažintis su Lietuva. Tuomet važiaavome į Biržus, tėvo gimtąjį Semeliškių kaimą.

Užsukau ten ir šįkart. Ten vis dar gyvena mano dėdė. Jam 94-eri. „Onute, Onute!“ – šaukė mane pamatę giminaičiai. Nors matomės retai, jie – mano šeima. Dauguma jų prisimena mane mažą.

Vaikystėje rašydavau laiškus savo pusbroliams. Šiais laikais palai-kyti ryšį daug paprasčiau. Aš gerai jaučiuosi būdama tėvo kaime. Gaila, kad galėjau pabūti tik vieną dieną.

Ši viešnagė – darbo kelionė. Bet man taip patiko! Tai buvo neįkainojama patirtis. Jei galėčiau čia vaidinti, kurti atvykčiau kasmet. Važiavau neturėdama jokių lūkesčių ir likau sužavėta. „Lošėją“ kurianti komanda – tikri profesionalai.

– Ar Hollywood aktorei vaidmuo lietuviškoje kine nėra laip-telis žemyn?

– Oi, ne. Nesu Hollywood žvaigždė. Dar ne. Galbūt esu šiek tiek tokia filmo žvaigždė čia – man ja būti malonu. (Nusijuokia.)

Režisieriaus I. Jonyno nepažino-jau. Jis buvo apie mane girdėjęs ir svarstė, ar tikčiau šiam vaidmeniui. Tačiau kažkodėl vis nedrįso pakviesti – manė, kad nesutiksiu.

Bet man labai patiko „Lošėjo“ scenarijus. Tai puiki meilės istorija. Mano vaidmuo sunkus ir be galo įdomus. O kad jūs žinotumėte, kaip bijojau atrankos. Viskas lietuvių kalba, o aš jos vaikystėje niekada nesimo-kiau.

Šeimoje kalbėjome angliškai. Mano mama amerikietė. Man gimus tėvas Amerikoje jau buvo pragyvenęs 25 metus. Gaila, kad jis manęs neįmokė lietuviškai. Dėl to jaučiu didelę gėdą. Prieš porą metų atvykusi į Lietuvą lietuviškai mokėjau vos ke-

lis žodžius.

Grįžusi į Los Angeles susiradau Čikagoje augusią lietuvenę, kad mane pamokytų lietuvių kalbos. Bet ji pati lietuviškai kalbėjo su siaubingu akcentu. Atvykusi į Lietuvą filmuotis pirmąsias dvi savaites lankiau lietuvių kalbos kursus.

Nuo pirmų dienų čia jaučiausi patogia. Atrodo kaip lietuvenė. Neįsiskiriu iš kitų ir man tai patinka.

Man nebūtų sudėtinga gyventi Vilniuje. Devynias savaites gyvenau, lyg čia visą laiką būčiau buvusi.

Laisvomis nuo filmavimosi dienomis daug vaikštinėjau po Vilnių. Važiavau į Nidą. Mėgstu jūrą. Joje kasdien plaukiojau nepaisydama nei šalčio, nei lietaus. Los Angeles mieste lyja retai, tad lietaus ilgiuosi.

Sebastijonas dažnai atvažiuoja į Lietuvą, puikiai kalba lietuviškai. Dabar ir aš čia turiu draugų. Jau kuriu planus kitamet atvykti su savo gyvenimo draugu. Jis – muzikantas. Dainuoja ir groja gitara. Drauge esame ketverius metus.

– Augote menininkų šeimoje. Tėvas – filmų kūrėjas. Mama Hollis Melton – fotografė. Turbūt būtų sunku gyventi su nekūrybiškos profesijos žmogumi?

– Niekada nesusitikinėjau su kitų profesijų atstovais. Visi buvo menininkai. Tiesa, kartą vos nenuėjau į pasimatymą su vaikinui, kurio veikla buvo susijusi su pinigais.

Man patinka kuriantys žmonės, bet niekada nesusitikinėjau su aktoriumi. Et! Jie išprotėję. Antrasis mano vyras buvo aktorius. Viena skyrybų priežasčių – didžiulė konkurencija. Kai kitas dirba, o tu ne, labai sunku. Tada galvoji, ką darai blogai, kodėl tau nesiseka. Ir staiga viskas pasikeičia – tu dirbi, o jis ne.

– Buvote du kartus susitukusi. Priešingai nei jūsų tėvas, šeimą sukūręs penkiasdešimties, jūs tekėjote labai jauna?

– Aš kaip aktorė Elizabeth Taylor. (Juokiasi.) Bet ne, netekėsiu, kaip ji, aštuonis kartus. Pirmąkart ištėkėjau būdama 23-ejų, vos po pusmečio artimo bendravimo. Jis – me-

Tėvo gimtinėje O. Mekas sukūrė pagrindinį vaidmenį naujame režisieriaus I. Jonyno filme „Lošėjas“.

R. Neverbicko nuotr.

tais vyresnis filmų kūrėjas.

Kai tuokėmės 1998 metų rugsėjo 11 dieną, vyro tėvai klausė, ar tikrai norime savo šventės tokią blogą dieną. Mat jis kilęs iš Čilės, o ta diena čiliečiams – juoda. Tą dieną į valdžią atėjo diktatorius Augusto Pinocheto.

Bet mes buvome labai įsimylėję, tikėjome, kad mudu tą dieną padarysime laimingą. Išsiskyrėme po beveik penkerių metų, bet iki šiol bendraujame.

Su antruoju sutuoktiniu, aktoriumi, nebendrauju. Kartu pragyvenome vos metus. Nežinau, kodėl tekėjau antrą kartą. Akivaizdu, kad nebijau įsipareigoti. Be to, esu labai emocionali.

– Atrodote jaunatviškai – kaip jums pavyksta sustabdyti laiką?

– Man pasisekė. Sulaukęs 89-erių mano tėvas atrodo gerai. Mama taip pat visada atrodė jaunesnė.

Beveik nenaudoju kosmetikos. Jeigu nesidažau, prausiuosi tik vandeniui. Kasmet vis randu kokią nors priemonę, dėl kurios kraustausi iš proto. Dabar tai yra arganų aliejus.

Geriu labai daug vandens. Gal tai mano jaunystės paslaptis? Dar joga ir meditacija – tai, kas padeda atsipalaiduoti.

Negaliu pasakyti, kad niekada nerūkiu, nevartoju alkoholio. Rūkiu daug metų. Dabar žiūrėdama į savo nuotraukas su cigarete rankoje stebiuosi, kaip galėjau turėti tokį bjaurų įprotį.

Esu vegetarė. Tiesa, praėjusią savaitę valgiau mėsinių patiekalų. Lietuvoje sunku būti vegetare.

– Ar su tėvu dažnai esate lyginami?

– Nesijaučiu esanti jo šešėlyje. Amerikoje nedaug žmonių žino mano tėvą. Taip, kartais išvydę mano pavardę jie paklausia, ar mes nesame giminės.

Bet jie nereaguoja taip, kaip žmonės čia. „O dieve, tu – Jono Meko duktė?“ – tokį sakinį Lietuvoje turbūt girdžiu dažniausiai. (Juokiasi.) Čia mano tėvas tikrai labai gerbiamas. Man patinka, kad šį kartą Lietuvoje viešėjau viena. Galiu būti sa-

vimi. Gyvenau Užupyje netoli Jono Meko skersgatvio. Matydavau, kaip žmonės ten fotografuojasi, ir galvodavau: „Čia mano tėvo skersgatvis, o jie nežino, kas aš tokia. Smagu.“

Kovo mėnesį susukau savo pirmąjį trumpametražį filmą „The sleepy man“ („Mieguistas žmogus“). Jame vaidinau ir pati, ir „Oskarui“ nominuotas aktorius John Hawkes.

Filmo peržiūroje New York tėvas buvo vienintelis, kurio varžiausi. Bijojau jo nuomonės. Atsikvėpia, kai jam patiko. Juk jis daugybę metų buvo kino kritikas. Mano filmas labai skiriasi nuo tėvo kurtų. Nema-nau, kad galėčiau kurti kaip jis.

– Esate artimi?

– Nekalbame apie kasdienius dalykus, bet žinome, kaip kuriam seksi. Esame panašūs. Aš, kaip ir jis, esu labai kritiška. Abu esame užsispyrę.

Mano mama rami, švelni. Kartais ir aš galiu tokia būti. Manyje tarsi gyvena du skirtingi žmonės.

– Skirdamiesi tėvai turėjo perduoti butą Soho rajone, kuriame prabėgo jūsų vaikystė. Buvo skaudu?

– Aš vis dar sapnuoju tą vietą. Ten nuostabu augti. Vadinamasis loftas buvo toks didelis ir ilgas, kad jame išmokau važinėti dviračiu. Buvo liūdna, kai tėvai jį pardavė.

Bet tai buvo protingiausia. Tėvai iki šiol draugiškai bendrauja. Nė vienas šiuo metu neturi naujos šeimos. 25 metus juodu gyvena kartu. Mano vaikystė buvo nuostabi.

Tėvas gyvena New York, Brooklyn rajone. Mama jau nebefotografuoja, yra žolininkė ir gyvena Vermont.

– Tėvų namuose lankėsi tokios garsenybės. Ar pamenate tuos susibūrimus?

– Mums su broliu tie susibūrimai buvo įprasti. Tėvas man visuo-met buvo paprastas vaikinys. Netgi ir kelionės į filmų festivalius man buvo įprasta. Bet aš nežinau, ką reiškia augti su tėvais bankininkais ar mokytojais, žaisti futbolą, kepti kepsnius ant laužo.

– Jūsų namuose taip pat netrūksta menininkų susibūrimų?

– Kai gyvenau New York, buvo metas, kai rengdavau daugybę kvietinių pietų. Kartais ilgiuosi tų vakarėlių, maisto gaminimo būriui skirtingų žmonių.

Dabar gyvenu mažame bute, kur nėra vietos dideliems susibūrimams, net stalas nėra didelis. Šis mano gyvenimo etapas ramus. Šiuo metu esu tipiška Los Angeles aktorė: gyvenu California, esu vegetarė, praktikuoju jogą, vairuoju automobilį, kuris vietoj įprastų degalų naudoja perdirbtus. Po dvidešimties metų išsi-pildė mano troškimas. Pagaliau darau tai, ką norėjau daryti, ir dar už tai man moka pinigus. Nedaug, bet pakankamai. Pastaruosius ketverius metus galiu pragyventi vien iš vaidybos.

Tik Lietuvoje nebuvo ramu – tiek saulėtekų, kiek Lietuvoje, nemačiau jau daugybę metų.

Sutrupinta

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

LR prezidentė Dalia Grybauskaitė Londone susitiko su Jungtinės Karalystės Europos reikalų ministru David Lidington.

D. Grybauskaitė susitiko su Jungtinės Karalystės Europos reikalų ministru

Londonas (ELTA) – Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė, viešinti su vizitu Londone, liepos 29 dieną susitiko su Jungtinės Karalystės Europos reikalų ministru Lidington bei aptarė Lietuvos ir Jungtinės Karalystės bendradarbiavimą Europos Sąjungoje, Europos ekonominę padėtį ir derybas dėl naujosios 2014–2021 m. ES fi-

nansinės perspektyvos.

Šalies vadovė ir Jungtinės Karalystės Europos reikalų ministras sutiko, jog dabartinė ES ekonominė padėtis ir toliau reikalauja laikytis griežtos fiskalinės drausmės, tačiau pabrėžė, kad reikia aktyviai įgyvendinti priemones ES ekonomikos augimui ir konkurencingumui skatinti.

Patvirtintas „Drąsos kelio“ kandidatų į Seimo narius sąrašas

Vilnius (ELTA) – Liepos 29 dieną „Litexpo“ rūmuose, Stasio Brundzos automobilių muziejaus patalpose, įvyko „Drąsos kelio“ partijos dalyvių ir rėmėjų susitikimas, kuriame buvo patvirtintas kandidatų į Seimo narius sąrašas.

Susirinkimą organizavęs ir vedęs žurnalistas, buvęs „Lietuvos žinių“ vyriausiasis redaktorius Valdas Vasiliauskas internetiniam dienraščiui Lrytas.lt sakė, kad šiuo metu sąraše yra 121 žmogus.

Kandidatų į Seimą dešimtuke

pirmoji vieta atiteko buvusiai teisėjai Neringai Venckienei. Toliau dešimtuke išsirikiavo buvęs „Lietuvos žinių“ vyriausiasis redaktorius V. Vasiliauskas, buvęs užsienio reikalų ministras prof. Povilas Gylys, Nepriklausomybės Akto signataras Algirdas Patackas, Mykolo Riomerio universiteto dėstytojas žurnalistas Gintaras Aleknonis, partijos pirmininkas kunigas Jonas Varkala, Vytautas Daujotis, automobilininkas Stasys Brundza, Linas Petronis ir Vytautas Matulevičius.

Kražiuose prasidėjo tradicinė „Ad Fontes“ akademija

Kražiai (Kelmės r.) (ELTA) – Kražiuose prasidėjo tradicinė tarptautinė akademija „Ad Fontes“, šįmet rengiama vienuoliktą kartą.

Pagrindine akademinės savaitės dalimi išlieka tradicinės lotyniškosios Romos katalikų liturgijos celebracija bei grigališkojo choralo giedojimo įgūdžių lavinimo užsiėmimai.

Pirmadienį Kražiuose prasidėjo pagrindinė „Ad Fontes“ akademijos studijų savaitė, kurioje dalyvauja per 80 žmonių, atvykstančių ne tik iš

Lietuvos, bet ir Latvijos bei Rusijos. Kražių Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis aukos iškilmingąsias pontifikalines šv. Mišias.

„Ad Fontes“ akademija rengiama pagal tradicinį Vakarų universiteto pamatinių studijų modelį: filosofija, teologija, liturginė praktika. Akademijos pradžią sutampa su Šiauliuose vykstančiais tradiciniais Kryžių kalno atlaidais.

Religingais save laiko 69 proc. lietuvių

Vilnius (BNS) – Religingais save laiko 69 proc. lietuvių, 22 proc. sako esantys nereliginiai, o įsitikinusių ateistų šalyje yra 1 proce., rodo pirmadienį paskelbti apklausos rezultatai. Tyrimo metu buvo klausiama, ar žmogus save laiko religingu žmogumi, nerelingu žmogumi ar įsitikinusių ateistu, nepriklausomai nuo to, ar lanko maldos vietas. Religiniais save laikančių per šešerius

metus sumažėjo nuo 75 iki 69 proc., nereliginiais – išaugo nuo 19 iki 22 proc. 2005 m. įsitikinusiais ateistais save vadino 2 proc. apklaustųjų, pernai gruodį atliktame tyrime – 1 proc.

Pasaulinis tyrimas, sudarant Win-Gallup International „Religingumo ir ateizmo indeksą“, buvo atliktas 57 valstybėse. Lietuva pagal religingų žmonių dalį viršija pasaulinį vidurkį, kuris siekė 59 proc.

M. Romney lankosi Izraelyje

Tel Avivas (ELTA) – JAV respublikonų kandidatas į prezidentus Mitt Romney liepos 29 dieną pradėjo vizitą Izraelyje, praneša BBC. Tikimasi, kad šalies valdžiai jis pažadės glaudesnius ryšius tarp JAV ir Izraelio pergalės rinkimuose atveju. Vienas iš M. Romney patarėjų teigia, kad kandidatas paremtų Izraelio karinį streiką prieš Iraną, skirtą sutrukdyti pastarajam sukurti branduolinį ginklą.

Izraelyje M. Romney susitiks su šalies premjeru ir prezidentu.

Anot analitikų, kandidatas į JAV prezidento postą tikisi, kad vizitas Izraelyje padės sustiprinti jo galimybes laimėti prieš dabartinį prezidentą Barack Obama. M. Romney teigia, kad Obama pakenkė Izraeliui ir rėmė jo priešus.

Prieš tai M. Romney lankėsi Londone, kur susilaukė kritikos, suabejojęs, ar miestas tikrai yra pasiruošęs surengti Olimpines žaidynes. Vėliau jis bandė sušvelninti padėtį ir pradėjo kalbėti apie „labai sėkmingas“ žaidynes.

M. Romney (k.) pradėjo vizitą Izraelyje. EPA-ELTA nuotr.

Ukrainos parlamentas atsisakė atšaukti įstatymo projektą

Kijevas („Interfax“-BNS) – Ukrainos Aukščiausioji Rada nepritarė nė vienam iš keturių nutarimo projektų, siūliusių atšaukti įstatymo dėl valstybinės kalbos politikos principų priėmimą. Kaip jau pranešta, liepos 3 dieną Aukščiausioji Rada 248 balsais „už“ priėmė įstatymą „Dėl valstybinės kalbos politikos pagrindų“, kuris gerokai išplečia rusų kalbos vartojimą.

Prieš įstatymo priėmimą protestavo ukrainiečių kalbos gynėjai. Iš

karto po balsavimo šalia Ukrainos rūmų Kijeve prasidėjo akcija, į kurią susirinko maždaug 700 žmonių.

Opozicija ne kartą pareiškė, kad, priėmus įstatymą, rusų kalba *de facto* taps antrąja valstybine, pažeidžiant konstituciją. Liepos 7 dieną Viktor Janukovyč pavedė Ministrų kabinetui išnagrinėti kalbos įstatymo pataisas. Prezidentas taip pat pareiškė, kad apsispręs dėl įstatymo projekto, kai jį išnagrinės žinovai.

Rumunijoje žlugo referendumas dėl apkaltos prezidentui Basescu

Bukareštas (AFP-BNS) – Rumunijos prezidentas Traian Basescu liepos 30 dieną išvengė apkaltos, nes referendumas dėl jo pašalinimo iš posto buvo pripažintas neįvykusių, mat jame balsavo mažiau nei 50 proc. registruotų rinkėjų.

Kita vertus, oficialūs rezultatai rodo, jog 87,55 proc. sekmadienį vykusios referendumo dalyvių balsavo už T. Basescu atstatydinimą, ir tik 11,12 proc. palaikė prezidento stovyklą. Tačiau suskaičiavus balsus daugiau nei 97 proc. apylinkių paaiškėjo,

kad rinkėjų aktyvumas tesiekė 46,13 proc. – gerokai mažiau nei 50 proc., reikalingų, kad referendumo rezultatus patvirtintų Konstitucinis Teismas.

Šis balsavimas žymėjo kulminaciją kelias savaites trukusiose politinėse rietenose, dėl kurių Rumuniją ištiko sunki politinė krizė, priverčiusi suabejoti dėl demokratijos pasiekimų vienoje iš jauniausių Europos Sąjungos (ES) narių.

Tai buvo jau antras mėginimas nuversti T. Basescu per pastaruosius penkerius metus.

Vietnamas sutinka, kad šalyje būtų įkurta Rusijos laivyno bazė

Maskva (ELTA) – Vietnamo prezidentas Truong Tan Sang liepos 27 d. sakė, kad Rusijai bus leista Kamranio uoste įkurti laivų remonto ir priežiūros bazę, praneša „RIA Novosti“. T. T. Sang prieš susitikimą su Rusijos prezidentu Vladimir Putin radijui „Voice of Russia“ sakė, kad uostas netaps Rusijos karine baze, bet Vietnamas ir Rusija ketina stiprinti karinį bendradarbiavimą. Pasak T. T. Sang, Vietnamas planuoja Kamranio uoste, kuriame anksčiau

buvo sovietų bloko karinė bazė, teikti techninį aptarnavimą visiems ten apsistojusiems užsienio laivams.

Šiuo metu Rusija turi tik vieną karinę bazę ne buvusioje sovietų bloko teritorijoje – Tartuso mieste, Sirijoje. Tačiau pareigūnai tvirtina, kad ši bazė tėra Rusijos karinių laivų degalų pildymo stotis. Rusijos laivyno vadas Viktor Čiurkov patvirtino, kad Maskva derasi dėl techninės laivų priežiūros bazių įkūrimo Kuboje, Vietname ir Seišelių salose.

Afganistane žuvo du NATO kariai

Kabulas (ELTA) – NATO pranešė, kad liepos 28 d. per sukilėlių išpuolį Afganistano rytuose žuvo du Aljanso kariai. NATO neatskleidė žuvusių karių tautybių. Dauguma

Rytų Afganistane tarnaujančių karių yra amerikiečiai.

Afganistane šį mėnesį žuvusių užsienio pajėgų narių skaičius išaugo iki mažiausiai 42.

Londono olimpiadą – kitu žvilgsniu

Jungtinių Valstijų vėliavą Londono olimpiinių žaidynių atidarymo iškilmėse nešė lietuvių kilmės fechtuotoja Mariel Zagunis. 2004 ir 2008 metų olimpinę čempionę išrinko Amerikos komanda. Žiniasklaidoje skelbta, kad sportininkės senelis buvo emigrantas iš Lietuvos Leo (Leonas) Žagunis, o tėvai Kathy ir Robertas taip pat buvo sportininkai, su JAV irklavimo komanda 1976 metais dalyvavę Montreal vasaros žaidynėse.

Reuters/Scanpix nuotr.

Pagal kaltinimą Didžiosios Britanijos migracijos įstatymų pažeidimu Newcastle mieste suimti trys olimpiinių žaidynių apsaugos darbuotojai. Pasak pareigūno Nigel Whitefield, operaciją surengė policija kartu su Didžiosios Britanijos pasienio tarnyba.

Suimti apsaugos darbuotojai kaltinami migracijos įstatymų pažeidimais. Tai gali reikšti vizos pradelimą, darbą be leidimo ar dar koki nors nusižengimą.

Londono olimpiinių žaidynių organizatorių galvos skausmas – galimi kibernetiniai išpuoliai. Kibernetiniam saugumui užtikrinti Didžiosios Britanijos valdžia skyrė apie 0.5 mlrd., skaičiuojant litais. Dalį šių lėšų šalies gynybos ministerija išleisdžia „vilkus versdama sarginiams šunimis“ – jaunus programišius už gerą atlygį kviečia specialiai pulti valstybinius tinklalapius ir taip nustato silpnąsias apsauginių sienų vietas. Baiminamasi ir pavienių teroristų. Paaškęjęs, kad privati bendrovė nepajėgs užtikrinti žaidynių saugumo, papildomai pasitelkta ir šalies kariuomenė.

Londono olimpiniai žiedai puiškuojasi visur. Įstatuironuoti žiedai puošia ir ne vieno olimpiečio kūną. Jau tapo įprasta, kad Olimpiadoje pasirodę atletai ryžtasi tatuiruotėms. Penki olimpiniai žiedai – populiariausias pasirinkimas. Skiriasi tik kūno vietos, kuriose jie įstatuironuojami. Štai Michael Phelps kūną puošiantys žiedai kyšo iš jo maudymosi kelnaičių. Kiti sportininkai olimpinius žiedus išstatuironuoja tarp menčių, ant kaklo, ant klubų ar net pėdų.

Apdovanojimai, kuriuos Londono olimpinėse žaidynėse iškovojo Austrijos sportininkai, bus aukso vertės tikrąja šio žodžio prasme. Pagal nusistovėjusią tradiciją, Austrija savo labiausiai pasižymėjusius olimpiečius skatina „Vienos filharmonijos“

aukso monetų rinkiniais.

Kiekviena aukščiausios 999,9 prabos moneta sveria 1 Trojos unciją (31,103 gramo) ir yra oficialaus 100 eurų nominalo. Bet monetų vertę nulemia anaipol ne nominalas, o kaina taurių metalų rinkoje. Atsižvelgiant į dabartinį kursą, olimpinio čempiono komplektas atitinka maždaug 27,000 eurų piniginę premiją, sidabrinio prizininko – 21,000 eurų, o bronzinio – 18,000 eurų.

Čekijos menininkas David Černý Olimpiados Londone garbei nusprendė legendiniam raudonajam Londono „dabldekeriui“ įtaisyti rankas ir privertė autobusą daryti atsispaudimus. Olimpiados rengėjai nutarė jį pastatyti šalia Čekijos olimpinės komandos gyvenamosios vietos.

Į olimpinės žaidynės nuvykti transporto priemone, kurią sau gali leisti, – rikša, ūkininkas iš Kinijos sumanė 2008 metais per Beijing olimpinės žaidynės, stebėdamas kaip Londono meras priėmė olimpinę vėliavą. Per dvejus metus Chen Guanming nukeliavo 60,000 km per 16 šalių, įveikdamas liūtis, konfliktines teritorijas, kalnų perėjas ir 30 laipsnių šaltį.

Dauguma Lietuvos atletų gyvena kambariuose po du, tik didžiausi olimpiečiai – aukštaūgiai krepšininkai ir disko metikas Virgilijus Alekna – įsikūrė vienviečiuose numeriuose.

Netoli pagrindinio įėjimo į kaimelio teritoriją stoviniame pastate lietuviams atiteko trys aukštai, o ketvirtą jie dalinsis su Gruzijos delegacija. Greta Lietuvos olimpiečių taip pat įsikūrė armėnai, belgai ir austrai.

Prieš pat prasidedant olimpiadai už rasistinius pareiškimus socialiniame tinkle „Twitter“ iš Graikijos olimpinės rinktinės buvo pašalinta lengvaatletė iš Paraskevi Papachristou.

Paraskevi Papachristou.
Reuters/Scanpix nuotr.

Londono olimpiada – tai didžiosios lenktynės, kuriose JAV, Kinija, Rusija ir Didžioji Britanija grumiasi dėl aukščiausių vietų medalių lenteleje.

JAV iškovojo daugiausia apdovanojimų vasaros olimpinėse žaidynėse, skaičiuojant nuo 1996 metų Atlanta olimpiados. Todėl Londone amerikiečių tikslas lieka toks pats – aplenkti visus bendrojoje valstybių įskaitoje. Į Londoną JAV išsiuntė 530 sportininkų. Pirmą kartą į olimpinės rinktinės sudėtį įtraukta daugiau moterų nei vyrų.

Gausioje JAV komandoje yra ir niekam nežinomų atletų, ir turtingų sporto žvaigždžių. Nuo krepšinio „Svajonių komandos“ iki svajoklių, norinčių prisidėti prie bendros rinktinės pergalės.

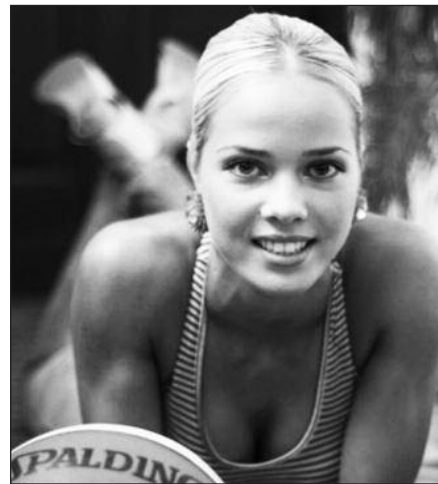
Užėmusi pirmąją vietą su 51 aukso medaliu prieš ketverius metus vykusioje Beijing olimpiadoje, Kinija vėl ketina mesti iššūkį JAV. Šalies ži-

niasklaida ir Kinijos sporto vadovai planuoja daug pergalių ir Londone. Kinijos rinktinėje bus 396 sportininkai, tarp jų 29 Beijing olimpiniai čempionai.

Skirtingai nei ankstesnėse olimpiadose, Rusijos ambicijos šiemet kuklesnės. Šiai šaliai bendrojoje įskaitoje būtų gerai apginti trečiąją vietą, kurią Rusijos olimpiečiai užėmė Beijing. Rusija į Londoną atsiuntė 436 atletų komandą.

542 Didžiosios Britanijos sportininkų varžysis Lindone dėl medalių. Ar padės savo sienos sportininkams, pamatysime pasibaigus olimpiadai.

Dar neprasidėjus Londono olimpinėms žaidynėms buvo išrinkta gražiausia jų dalyvė. Tai – Kroatijos krepšininkė Antonia Misura. Taip mano JAV „Bleacher Report“ žurnalistai.

Antonia Misura.
Reuters/Scanpix nuotr.

178 cm ūgio gynėja A. Misura atstovauja Šibenik „Jolly JBS Euroline“ klubui.

Malajijoje atsirado dosnus rėmėjas – aukso kasyklos savininkas, kuris pažadėjo pirmajam šios šalies istorijoje olimpiniam čempionui pusės milijono eurų vertės aukso luitą. Tai būtų didžiausia premija tarp visų šalių, dalyvaujančių Londono olimpinėse žaidynėse.

Grazina Linkevičiūtė ir Neringa Paškevičiūtė – dvi lietuvaitės iš 15,000 savanorių, kurie įgyvendino garsiojo režisieriaus Danny Boyle viziją ir gyvu reginiu pavertė olimpiados atidarymą.

Pagal Lietuvos ir užsienio spaudą paruošė L. A.

Vilniuje įsikūręs viešbutis „Airlinn Vilnius“ sportininkams įsteigė 260,000 litų vertės laimėjimų fondą. Kiekvienas sportininkas, iškovojęs prizinę vietą Londono olimpiadoje bokso, dziudo, imtynių ar penkiakovės rungtyje, bus apdovanotas solidžia premija – olimpinį aukšą pelnysiančiam sportininkui numatyta 30,000 litų premija, sidabro medalio laimėtojai – 20,000 litų, o bronzos – 10,000 litų.

Organizatorių nuotr.

PASKUTINĖ KADENCIJA.

Prezidento dienoraščiai

VALDAS ADAMKUS

Nr. 48

Kaip vėliau išgirdau, Ukrainos prezidento protokolo tarnyba visaip mėgino sužlugdyti šį susitikimą, bet J. Tymošenko sugebėjo prasiveržti pro visas kliūtis ir atvykti į man skirtą rezidenciją. Kalbėjomės 20 minučių. Žiniasklaidai tai buvo gardus kąsnis. Pirmiausia prisiminėme mūsų susitikimą Oranžinės revoliucijos dienomis. Netrukus J. Tymošenko mane apstulbino pareiškdamas, kad remia prezidentą V. Juščenką ir norinti dirbti drauge su juo. Net nežinau, ką manyti. Ilgiau kalbėtis su J. Tymošenko negalėjau, nes reikėjo skubėti į Ukrainos prekybos ir pramonės rūmų surengtą verslo forumą, kurio dalyviams turėjau sakyti kalbą. Atvyko ir prezidentas V. Juščenka. Vakare – oficiali vakarienė Ukrainos prezidento rezidencijoje Marijos rūmuose ir koncertas.

PASTABOS PARAŠTĖS

Padėtis Ukrainoje dabar gerokai pasikeitusi. Valdžią šioje šalyje į savo rankas tvirtai perėmė prezidento rinkimus laimėjęs Viktoras Janukovyčius, o jo oponentė Julija Tymošenko tampoma po teismus. Ukraina liovėsi tvirtai siekti narystės NATO ir lyg mėgina laviruoti tarp Rusijos ir Vakarų. Susidaro išpūdis, kad Kijevas blaškosi, nerasdamas aiškos užsienio politikos krypties. Sunku nuspėti, kaip susiklostys šios su Lietuva senais istoriniais saitais susietos šalies likimas. Gal Kijevas dar grįš į vakarietiškos politikos kelią, bet, aišku, Ukrainos narystė NATO ir Europos Sąjungoje įmanoma jau tik tolimoje ateityje.

Akivaizdu, kad V. Janukovyčius galėjo švęsti pergalę ir nustumti nuo valdžios V. Juščenką ir J. Tymošenko todėl, kad šie lyderiai, užuot laikęsi bendro fronto, ėmė aršiausiai kovoti vienas su kitu. Ne kartą bendravau su svarbiausiais Oranžinės revoliucijos politikais, bet iki šiol negaliu suprasti, kokios tikrosios jų nesantaikos ir politinių kelių išsiskyrimo priežastys. Aišku, dirbti kartu jiems labai kliudė asmeninės ambicijos. Mano požiūriu, gal lankstumo ir noro ieškoti kompromisų ypač stokojo J. Tymošenko. Man, nuoširdžiai mėginusiam talkinti Ukrainai, tokia įvykių raida – vienas didžiausių politinių nusivylimų. Ne tik aš taip manau. Jaučiasi apvilti ir Europos Komisijos bei daugelio ES šalių vadovai, nes Ukrainos politinis klaidžiojimas žalingas ir visai Vakarų bendrijai.

J. Tymošenko politinės pozicijos labai susilpnėjusios, o V. Juščenka iš viso mažai pastebimas dabartinės Ukrainos politiniame gyvenime. Vis dėlto dar būtų anksti nurašyti šiuos politikus į Oranžinės revoliucijos nuostolius. Jie turi savo partijas, nemažai rėmėjų, stiprius politinius štabus ir, palankiai susiklosčius aplinkybėms, dar gali sugrįžti į valdžią. Tačiau pirmiausia jiems reikėtų liautis kariavus tarpusavyje.

Jau ir neidamas prezidento pareigų buvau nuvykęs į Ukrainą skaityti paskaitos Kijevo universitete. Ta proga susitikau ir su baigusiu kadenciją prezidentu V. Juščenka, ir su J. Tymošenko.

šenko. Abu Oranžinės revoliucijos lyderiai vienu balsu tvirtino, kad politinė padėtis Ukrainoje pasikeis ir jie dar įgyvendins savo siekius atvesti šalį į NATO ir ES. Tik nepajutau jų ryžto suvienyti jėgas.

2006 metų gruodžio 13 diena, Vilnius. Iš ryto išsikviečiau ministrą pirmininką Gediminą Kirkilą dar kartą aptarti 2007 metų biudžeto, kurį Seimas patvirtino gruodžio 7 dieną. Pirmiausia pasveikinau premjerą su šiuo politiniu Vyriausybės laimėjimu. Esant dabartiniam jėgų pasiskirstymui Seime, tai buvo labai nelengva. Tačiau vien priimti biudžetą maža. Pakartojau, ką buvau sakęs ir anksčiau: nėra kokybinių pokyčių asignavimų struktūroje, biudžeto lėšos nenukreipiamos siekti konkrečių rezultatų. Kalbėjomės ir apie mokesčių mažinimą. Aš siūlau gyventojų pajamų mokestį mažinti iki 20 procentų ir nustatyti vadina-mąsias „Sodros“ mokesčio lubas.

Priminiau premjerui ir amžinas biurokratijos bei korupcijos problemas. Įtampos tai nesukėlė. G. Kirkilas pritarė, kad kol šiuo požiūriu neįvyks persilaužimas, niekas esmingai Lietuvos gyvenime nepasikeis.

Vėliau susitikau su JAV lietuvių bendruomenės atstovais. Jie su Seimo specialiąja komisija, kokią išeitį, Konstituciniam Teismui iš esmės uždraudus dvigubą pilietybę, dar galima rasti. Žinau, kaip skaudžiai tai išgyvena JAV lietuviai. Prisimenu, kaip ir pats piktinausi 1990 metais Aukščiausiąjai Tarybai sumanius nepripažinti per visus okupacijos dešimtmečius mūsų išsaugotos Lietuvos pilietybės. Tuomet sakiau: „Ne jie mums suteikė pilietybę, ne jie iš mūsų ją ir atims.“

Patikinau JAV lietuvių bendruomenės atstovus, kad gerai suprantu jų jausmus, ir pažadėjau padaryti viską, kas įmanoma. Neturime teisės lengvabūdiškai švaistytis ir taip negausios savo tautos žmonėmis. Tarsiuosi su konstitucinės teisės specialistais ir atitinkamai pataisysime įstatymus, gal net teks parengti Konstitucijos pataisas, bet, manau, dvigubos pilietybės problemą įmanoma išspręsti.

PASTABOS PARAŠTĖSE

Dvigubos pilietybės užsienio lietuviams problema neišspręsta iki šių dienų, nors ir buvo pateikta įvairių siūlymų, kaip tai būtų galima padaryti. Per Seimo ir prezidento rinkimų kampanijas politikai dalijo pažadus išeivijai, kad sutvarkys šį reikalą, bet realiai nieko nedarė. Suprantama, dėl to būta daug nusivylimo, net ir man teko išgirsti priekaištų, kad nepakankamai stengiuosi padėti užsienio lietuviams, siekiantiems įgyti teisę į dvigubą pilietybę. Tačiau Konstitucinis Teismas aiškiai pasakė, kad tai įteisinantys įstatymai prieštarautų Konstitucijai. Ko gero, nėra kitos išeities, kaip referendumu keisti atitinkamą jos straipsnį, bet turbūt nedaug vilties, kad balsuoti ateitų, kaip reikalaujama, daugiau nei pusė balsavimo teisę turinčių žmonių.

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
**4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL**
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
**6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638**
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

ŠVENTADIENIS

17 Eilinis sekmadienis

Dvylika pintinių

BR. RAMŪNAS MIZGIRIS, OFM

Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, arba Tiberiados, ežero. Jį lydėjo didelė minia, nes žmonės matė ženklus, kuriuos jis darė ligoniams. Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo kartu su mokiniiais. Artėjo žydų šventė Velykos. Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia daugybė pas jį atėjusi, Jėzus paklausė Pilypą: „Kur pirk-sime duonos jiems pavalgydinti?“ Jis klausė mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent po gabalėlį.“ Vienas iš mokinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: „Čia yra berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepalukus ir dvi žuvis. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!“

Jėzus tarė: „Susodinkite žmones!“ Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi jie susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų. Tada Jėzus paėmė duoną, sukalbėjo padėkos maldą ir davė išdalyti visiems ten sėdintiems; taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo. Kai žmonės pavalgė, jis pasakė mokiniams: „Surinkite likusius kąsnelius, kad niekas neprazūtų.“

Taigi jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalėlių pripylė dvylika pintinių gabaliukų, kurie buvo atlikę nuo valgiusiųjų. Pamatę Jėzaus padarytą ženklą, žmonės sakė: „Jis tikrai yra tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį.“ O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi pasigriebti jį ir paskelbti karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną. (Jn 6, 1–15)

Penkis sekmadienius iš eilės sekmadieninė liturgija nutraukia Morkaus evangelijos skaitymą ir suteikia erdvės visam Jono evangelijos šeštajam skyriui. Šio pertrūkio priežastis – noras pagilinti „duonos“ temą, prie kurios praeitą sekmadienį

prisiartinio Morkaus evangelijos pasakojimas.

Išties stebuklingas duonos padalijimas arba padauginimas aprašomas visose keturiose evangelijose. Tačiau Jono evangelijos pasakojimo apie duonos padalijimą savitumas pasireiškia tuo, kad jis suteikia šiam Jėzaus gyvenimo įvykiui ypatingą reikšmę, nes, juo remdamasis, Jonas vėliau atskleis tai, kas jam yra Eucharistija. Jono evangelijoje Eucharistija labiau susieta ne su Paskutine vakariene, bet greičiau su tuo, kas gimsta žmonių aplinkoje, jų alkio aplinkoje.

Jėzus trokšta parūpinti duonos šiai miniai; evangelinio teksto tęsinyje matysime, jog duona reikš jo asmens dovaną. Skirtingai nuo kitų evangelijų, kur Jėzus, ilgai mokęs ir išgydęs daugybę ligonių bei mokinių paragintas, duoda maisto žmonėms atėjus vakarui, Jono evangelija prabrėžia, jog, žmonėms susirinkus, dar vakaro nesulaukęs iniciatyvos imasi pats Jėzus.

Pasakojimas iškart krypta į Jėzų kaip davėją. Jo dovanojantis gestas neatsiejamas nuo jo žvilgsnio: „Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia daugybė pas jį atėjusi, Jėzus paklausė Pilypą: ‘Kur pirk-sime duonos jiems pavalgydinti?’“ (Jn 6, 5). Pasikartoja vienas iš tų vietos prieveiksmių, kurie Jono evangelijoje yra gana dažni ir turi taip pat gilią teologinę prasmę. Jėzaus dovanose aptinkame slėpinį, kuris yra pradžios slėpinys – „kur“ arba „iš kur“ slėpinys.

Savo esme jis yra paties Jėzaus slėpinys. Juk galime ir turėtume klausiti: iš kur yra Jėzus? Iš kur jis ateina? Pirmieji mokiniai, pradėdami tikėjimo kelionę, šį klausimą užduoda Jėzui: „Rabi (tai reiškia: „Mokytojau“), kur gyveni?“ (Jn 1, 38). Taip pat ir Piloto didysis klausimas teisme

Nukelta į 11 psl.

Muzika – tarpininkė tarp mūsų dvasios ir jausmų

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Be galo smagu sulaukti telefoninių skambučių ar elektroninių žinučių iš skaitytojų, kurie pasinaudojo mano pasiūlymais apsilankyti viename ar kitame koncerte Ravinia. Daugelis prisipažįsta, kad tokį nuostabų vasaros festivalį (ir vos ne savame kieme!) atrado būtent „Draugo“ dėka. O aš pastebėjau, kad šią vasarą parke vis dažniau galima išgirsti besišnekučiuojant lietuviškai. Tai įrodymas, kad neeilinis renginys Highland Park mūsų tėvynainiams tampa užuovėja po įtemptos darbo dienos ar savaitės, o mylimas mūsų laikraštis atidžiai skaitomas.

Pantomima – geniali, gala vakaras – blankus

Ravinia muzikos festivalio meno vadovas James Conlon – tikras detektyvas. Jis visada suranda pamirštų muzikinių perliukų – ypač iš tarpukario Vokietijos, kai galingą šalį val-

vis – muzikos recenzentas...

Po dviejų dienų keliai vėl vedė link Highland Park. „Išskirtinis sezono gala koncertas, reikės pasidabinėti!“ – entuziastingai mažčiau. Šiomet programoje – Čikagos simfoninio orkestro atliekami Schubert, Wagner, Ravel kūriniai, Puccini, Dvorak, Catalani arijos, interpretuojamos soprano Patricia Racette bei Patti LuPone (kažkodėl išspausdintoje programoje kukliai tepavadinta „vokalistė“) dainuojamos Broadway melodijos. Bet kad kažko truks, pajutau dar neprasidėjus koncertui. Nesuklydau. Pirmąsyk gala koncerto metu nenuskambėjo nei sveikinimai, nei padėkos rėmėjams (o juk Ravinia festivalio moterų taryba, tradiciškai atsakinga už šį vakarą, šiemet švenčia savo 50-metį!). Tiesa, Čikagos simfoninis orkestras šauniai atliko „Rosemunde“ bei „Tannhauser“ uvertiūras, o pabaigoje ypač virtuosiškai – „Daphnis et Chloe“. Vokalistė Patti LuPone su didžiausia energija, pilnu tempu „varė“ atmintinas Broadway melodijas. Parodė gerą mokyklą, puikų diapazoną, šmaikštų humorą.

Ravinia padangėje – nuo A iki Z

Penktadienis daugeliui yra darbo savaitės pabaiga, todėl siūlau nepatingėti ir rugpjūčio 3 d. nuvykti į Ravinia. Čia 8 val. v. koncertuos trys legendiniai vyrai, kuriuos pavadinčiau „pražilę, tačiau nepasenę“ – grupė „Crosby, Stills & Nash“. Nuo savo pirmojo pasirodymo „Woodstock“ muzikos festivalyje šie rokenrolo ambasadoriai įsitvirtino melomanų širdyse. Jie mylimi ir visada laukiami štai jau keturis dešimtmečius. Jų pirmoji plokštelė, išleista dar 1969 m., iki šiol yra, anot autoritetingo „Rolling Stones“ žurnalo „viena iš 500 geriausių kada nors pasirodžiusių muzikinių albumų“. Ar tai nesukelia smalsumo, ar dar reikia argumentų, kodėl verta nuvykti pasiklausyti seno gero roko?

Fortepijoninės muzikos gerbėjai privalo kalendoriuose pasižymėti dvi datas. Antradienį, rugpjūčio 7 d., Ravinia scenoje pasirodys itin gabus pianistas Jean Yves Thibaudet. Čikagos simfoninio orkestro gerbėjai Thibaudet gerai pažįsta, nes šis prancū-

grižta į intymų „Martin Theater“. Garsiajai divai akompanuos Kevin Murphy. Programa iš anksto neskelbiama, tačiau tikėkimės, kad primadona tą vakarą neužmirš savo mėgstamiausio kompozitoriaus Richard Strauss herojų – Arabellos, Marschallin, Comtessos.

Jei jau prabilome apie operinę muziką, ta pati rugpjūčio savaitė bus ja turtinga. Ten pat, „Martin Theater“, rugpjūčio 16 d. 7 val. v. ir rugpjūčio 18 d. 1 val. p. p. bus atliekama Wolfgang Amadeus Mozart „Užburtoji fleita“ (su Michael York, Charles Castronovo, Nathan Gunn, Erika Miklosa bei Morris Robinson). O rugpjūčio 17 d. 7 val. v. ir rugpjūčio 19 d. 1 val. p. p. – pirmasis tarptautinis Mozart „hitas“ „Idomeneo“ (pagrindiniuose vaidmenyse Susanna Philips, Richard Croft, Ruxandra Donose).

Na, o tarp visų „rimtų“ muzikavimų šeštadienį, rugpjūčio 18 d., Ravinia darsyk pasirodys 86-rių sulaukęs, bet jaunystę spindintis amžinasis Tony Bennett. Bent sykį gyvenime būtina pamatyti scenoje šią estrados legendą.

Žavingoji Patti LuPone užvaldė žiūrovų širdis gala koncerto metu.

Liepos 19 d. „Martin Theater“ per Weill „Zaubernacht“ net skudurinės lėlės įgavo gyvybę. Russell Jenkins/Ravinia festivalio nuotr.

dė brutalūs naciai. Tuomet daugelis gabių kompozitorių (ypač žydų kilmės) sulaukė liūdnio likimo Dachau, Auschwitz stovyklose, buvo naikinami ir jų kūriniai. Tik maža dalis jų natų išliko. Pavyzdžiui, Kurt Weill 1922 m. parašytas kūrinys „Zaubernacht“ („Stebuklinga naktis“) netikėtai 2006 m. buvo atrastas Yale University bibliotekos fonduose (pats kompozitorius 1933 m. sėkmingai paspruko į JAV ir išpopuliarėjo New York Broadway scenose). Š. m. liepos 19 d. šio kūrinio JAV premjera įvyko ne kur kitur, o Ravinia. Įspūdis – stulbinantis.

Pantomimos žanro kūrinyje vokalas minimalus, tik pradžioje ir pabaigoje girdime soprano (šiuo atveju – Janai Brugger balsą). „Zaubernacht“ – pasaka, „a la Alisa stebuklų šalyje“, kai, vaikams užmigus, jų skudurinės lėlės tampa gyvos ir per naktį prisigalvoja visokių išdaigų. Jas tą vakarą „Martin Theater“ scenoje krėtė išradinga ir šmaikšti „T. Daniel Productions“ trupė. Esu tikras, jog „Mahagony“ bei „Dreigroschenoper“ („Trijų skatikų operos“) gerbėjams ši groteskiška ir dekadentiška Weill „Zaubernacht“ buvo netikėta staigmena. Pasibaigus koncertui, susirinkę žiūrovai gana entuziastingai plojo savo tėvynainiui Weill, deja, vienintelis, nutaręs pagerbti kompozitorių bei to vakaro atlikėjus plojimais, buvo teatre sėdėjęs lietu-

Deja, to negalima pasakyti apie kitą to vakaro atlikėją, operos solistę Patricia Racette. Soprano atliekamoms arijoms trūko gyvybės bei žavesio, o bandymas atlikti popuri pagal legendinės Edith Piaf repertuarą atskleidė dainininkės trūkumus vaidyboje. Ir dainų prasmė nebuvo pagauta. Pagalvojau – geriau jau meno vadovas Conlon būtų patikėjęs Piaf repertuarą LuPone. O gal išvis nereikėjo to „švento daikto“ judinti, juk Piaf – kaip ir jos dainos – unikalūs reiškinys, ir vargu ar kas kitas gali jos repertuarui suteikti tiek jėgos? Taip, buvau tą vakarą elegantiškai pasidabinęs, tačiau grandiozinis gala koncertas muzikine prasme netapo šio sezono puošmena!

Jam – jau dešimtas sezonas Ravinia scenoje. Ir vis dėlto per tą laikotarpį smuikininkas Joshua Bell sėkmingai išlaikė rimtus muzikinius egzaminus. Pirmą kartą čia pasirodęs 1989 m., jis iškart tapo čikagiečių numylėtiniu. Itin karštą rugpjūčio 25 d. vakarą Highland Park padangėje skambėjo temperamentingai atliekama muzika: tarsi dramatiškas maratonas Barber „Koncertas smuikui op.14“, be sustojimo grojant net 176 taktus, žaismingas, beveik šelmiškas Ravel „Tzigane“ („Čigonė“). Bell – jautrus ir talentingas jaunosios kartos menininkas. Tikiu, kad sulauksime dar daug nuostabių jo koncertų bei įrašų. Bravo! Bis!

zų virtuozas ne kartą yra su šiuo orkestru grojęs. Jean Yves koncertavo bei dirbo įrašų studijose ir su soprano Renee Fleming, mecosoprana Cecilia Bartoli ir Angelika Kirchschlager, violončelininku Yuri Bashmet, smuikininkais Joshua Bell, Julia Fischer bei daugeliu kitų garsių muzikantų. Šįsyk kartu su James Conlon diriguojamu Čikagos simfoniniu orkestru Thibaudet atliks Ravelio bei Debussy kūrinius. Aš asmeniškai ypač laikiu jo interpretuojamo Debussy „La Mer“. O kitą dieną, rugpjūčio 8 d., į Highland Park estradą sugrįžta Yefim Bronfman. Programoje – Dvorak „Septintoji simfonija“ bei monumentalus Brahms kūrinys „Piano concerto numeris 2“. Manau, abu koncertai bus atmintini.

Kas dar labiau gali įkaintinti čikagiečius nei ši tokia karšta vasara? O gi grupė „Train“ ir vokalistas Mat Kearney! 1994 m. San Francisco įkurtos pop grupės didžiausias – ir labai sėkmingas (pats buvau liudininkas!) – pasirodymas įvyko, beje, ne kur kitur, o Ravinia. „Train“ Highland Park pasirodys rugpjūčio 11–12 d. Bilietai į jų koncertus tirpsta taip greitai, kaip „vėjų miesto“ gyventojai braukia prakaitą nuo savo kaktos. Nelikite už borto – užsisakykite vietas dabar!

Nors retai tepasirodo operos scenoje, sopranas Kiri Te Kanawa neužmiršta mūsų ir rugpjūčio 14 d. vėl

Kaip matote, Ravinia muzikinė paletė spalvinga. Primename, jog parkas yra vos 20 mylių nuo Čikagos. Bilietų kasa dirba kasdien (tel. 847-266-5000, interneto svetainės adresas www.ravinia.org). Pasidarykite sau mažas atostogas neišvažiuavę už Illinois ribų – apsilankykite seniausiam Amerikoje muzikos festivalyje po atviru dangumi ir pajuskite Čikagos pulsą, kol vasara dar neprąžėjo!

Visų mėgstama (mano – taip pat!) grupė „Train“ ir vokalistas Mat Kearney sugrįžta į Ravinia rugpjūčio 11–12 d.

Tiesa?

Atkelta iš 2 psl. Tiesa, pavyzdžiui, Artūras Zuokas yra pripažintas kaltu, nederamai naudojęs politinę įtaką. Tačiau jis paprasčiausiai rūpino si kiekvieno sostinės gyventojo interesais. Nevalia jį vadinti „nusikal-tėliu“, jis veikiau yra savitas poli-tikas, pasitelkiantis ir netradicinius politinio veikimo būdus.

Yra iškelta byla taip pat ir Darbo partijos vadovui Viktor Uspaskich, esą jis nusikalstamai elgėsi su šios partijos lėšomis. Įtarimų dėl galimai neskaidrios šio politiko veiklos būta ir anksčiau, tačiau bylos, įtarimai te-prideda šio politiko portretui sodrių atspalvių. Prokuratūra, teismai są-žiningai dirba savo darbą, tirdami Darbo partijos buhalterijos tvarky-mo ypatumus, ir bylos nagrinėjimo greitis bei jos baigtis niekaip neprik-lauso nuo Uspaskich ir jo vadovau-jamos partijos politinės laikysenos. Netiesa, kad Uspaskich palaikymas, balsuojant dėl Vyriausybės siūlomos energetinio saugumo strategijos, bent kiek susijęs su galimybe, kad iki rinkimų neišgirsime nuosprendžio „juodosios buhalterijos“ byloje.

„Snoro“ banko panaikinimas buvo laiku padarytas sprendimas ir padėjo išvengti didesnių nuostolių valstybės biudžetui. Netiesa, kad šio banko finansinė padėtis iš esmės niekuo nesiskyrė nuo „Ūkio banko“. Prieš pastarąjį nesiimta priemonių, nes taip apsispręsta pačiuose aukš-čiausiuose politinio elito sluoksniuose. Netiesa, kad bankų priežiūros ins-titucijos yra atsakingos už tai, kad „Snoro“ savininkai galėjo vykdyti abejotinus sandorius. Jos padarė vis-ką, ką galėjo. Kaip ir banko panai-kinimo metu paskirtas administrato-rius. Jis puikiai susitvarkė su savo darbu, ir jo veikla tikrai verta to at-lygio, kuris buvo mokamas iš mo-kesčių mokėtojų kišenės. Tai, kad po „Snoro“ panaikinimo iš esmės pasi-keitė vieno iš Lietuvos dienraščių požiūris į Lietuvos prezidentę, tėra atsitiktinis sutapimas – šio dienraš-čio žurnalistai pagaliau praregėjo ir įvertino šalies vadovės pastangas.

Taip pat ir Finansinių nusikal-timų tyrimų tarnybos (FNTT) va-dovybės pakeitimas tebuvo politinis pasistumdymas, niekaip nesusijęs su FNTT vykdytais tyrimais. Netiesa, kad šios institucijos akiratyje buvo abejotini politinės partijos, delegavu-

sios vidaus reikalų ministrą, sando-riai, jog buvo tiriama ir kai kurių VSD pareigūnų veikla. Paprasčiau-siai buvusi vadovybė buvo pernelyg susijusi su Tėvynės sąjunga, ir pas-taroji politinė jėga norėjo išsaugoti savo įtaką, tačiau, principingai iš-i-kišus prezidentei bei liberalcentris-tams, pavyko depolitizuoti FNTT. Tėvynės sąjungos vadovybė kurį lai-ką nenorėjo pripažinti savo klaidos ir žadėjo spartų FNTT persitvarkymą, bet paskui apsiramino, suprato savo klaidą ir dabar džiaugiasi kur kas kokybiškesne FNTT veikla. Netiesa ir tai, kad stebėtinai pasyvi Tvarkos ir teisingumo partijos laikysena FNTT skandalo metu susijusi su tuo, kad tokiu būdu išvengta įtakingus šios partijos narius kompromituo-jančios informacijos paskelbimo.

Alkoholio pramonė ir politika

Tai, kad Seimas priėmė, o Pre-zidentė palaimino alkoholio rekla-mos draudimo panaikinimą, dėl ku-rio anksčiau buvo sutarta, yra iš-skirtinai rūpinimasis verslo laisve ir lietuviškos žiniasklaidos kokybe. Al-koholį reklamuojanti žiniasklaidos priemonė yra neabejotinai kokybiš-kesnė už tą, kuri to nedaro. Rekla-mos draudimas neturi jokios įtakos alkoholio vartojimo mažinimui, jo panaikinimas yra veikiau principo reikalas – kova už pamatines žmo-gaus laisves. Netiesa, kad alkoholio reklamos draudimą panaikinę poli-tikai siekė ne tiek bendro gėrio, kiek alkoholio pramonės paramos rinki-muose bei didesnio žiniasklaidos pa-lankumo. Netiesa, kad Tėvynės są-junga (ar bent jau jos vadovybė) iš-davė tuos, kurie tikėjo rinkimų paža-dais skirti išskirtinį dėmesį priklausomybių prevencijai. Privalu rinktis mažesnę blogį ir pripažinti, kad alko-holio pramonė moka didžiulius mo-kesčius į Lietuvos biudžetą ir yra viena iš svarbiausių mūsų visų mai-tintojų bei lietuviškojo sporto sėk-mės pamatas.

Lygybė prieš įstatymą

Lietuvoje visi esame lygūs prieš įstatymą, nesvarbu, kokias pareigas einame, kiek pinigų turime. Gali atrodyti keista, kodėl politinis elitas nusprendžia, kad vieno teismo

sprendimas turi būti strimgalviais vykdomas, o kitu atveju išmintin-giau yra jo nevykdyti. Pavyzdžiui, jei tai susiję su esą didelėmis botelių griovimo Preiloje išlaidomis.

Netiesa, kad 240 policininkų pa-sitelkimas Garliavoje ir visa grandio-zinė teismo sprendimo vykdymo ope-racija mokesčių mokėtojams kainavo ne mažiau nei botelių griovimas. Pagaliau turime atsižvelgti ir į tai, ką sako įtakingi advokatai. Nėra gerai, kai politikai pradeda pyktis su turtingais verslininkais. Nejau kam nors būtų geriau, jei botelių Preiloje neliktų? Šiandien turime Lietuvoje statyti, o ne griauti.

Parlamentarės Aurelijos Stanci-kienės sprendimas ryžtis panašių į save Lietuvoje neturinčiam veiksmui ir paduoti Vyriausybę į teismą dėl to, jog ji esą pamiršo visų lygybės prieš įstatymą principą, tėra populistinis noras atkreipti į save dėmesį. Jau geriau ji, kaip Vyriausybės vadovas, sėstų ant dviračio ir suktų vis į dešinę. Parlamentarė nesupranta, kaip sunku vadovauti Vyriausybei, kiek interesų tenka derinti. Net jei kartais tenka dėl šventos ramybės paaukoti principus ar kurį nors įstatymą, yra smulkmena, palyginti su didinga Vyriausybės misija.

Garliavos puolimas

Tai, kas įvyko gegužės 17 dieną Garliavoje, – teisinės valstybės per-galė. Beje, netiesa, kad prezidentės Dalios Grybauskaitės kalba, trans-liuota netrukus po įvykio Garliavoje, kurioje valstybės vadovė reiškia su-sirūpinimą tuo, kas įvyko ir reika-lauja viską kruopščiai ištirti, buvo įrašyta dar išvakarėse. Prezidentė tikrai nieko nežinojo apie ruošiamą puolimą ir jo scenarijų.

Puolimo Garliavoje metu nebuvo naudojama prievarta prieš vaiką. Visi vaizdo įrašai, kurie skatina gal-voti kitaip, veikiausiai tėra klastingi montažai. Laimos Stankūnaitės ad-vokato dalyvavimas, perimant vaiką, yra natūralus, džentelmeniškumo paskatintas elgesys. Advokatas labai myli vaikus, todėl natūralu, kad, pamatęs išsigandusią mergaitę, jis ją glaudė prie savęs, supo ant rankų, o vėliau kalbino automobilyje. Visi įtarimai, jog mergaitės elgesio pasi-keitimas iš karto po puolimo yra su-

sijęs su koku nors psichiką veikian-čių preparatų naudojimu, yra šmeiž-tas. Taip tvirtinantiems specialis-tams paprasčiausiai trūksta profesio-nalumo. Nieko keisto, kad Garliavos puolimas vyko, nepasibaigus kalti-nimų pedofilija bylai, kurioje D. K. buvo vienintelė liudininkė, kuri da-bar yra perduota mamai, kuri dar neseniai buvo viena iš įtariamųjų. Turime nuosekliai laikytis teismų sprendimų. Jei Kėdainių teismas nusprendė, jog mergaitė turi būti atimta iš globėjos, tai privalu padary-ti, o aiškinimasis dėl tikslingumo, motyvų – čia jau su teismo vykdymu nėra susiję dalykai.

Gydytoja Laima Bloznelytė ir kiti tariaimi liudininkai, jog Lietu-voje, tikėtina, veikia vaikus seksua-liai išnaudojantis tinklas, yra šmeiži-kai, o visi tie, kurie rinkosi Klonio gatvėje, Garliavoje, ir trukdė antsto-lei įgyvendinti teismo sprendimą, yra savosios valstybės griovėjai. To-dėl turime visomis turimomis prie-monėmis su jais kovoti. Visai nesvar-bu, suaugęs ar vaikas, kreidėle ant asfalto rašantis žodį „tiesos“, turime nuosekliai vykdyti prevenciją, nes nėra aišku, apie kokią tiesą šiuo atve-ju kalbama, kiek ji naudinga valsty-bei.

Tiek valdančioji koalicija, tiek opozicija parodė politinę brandą ir išmintį, nekeldamos triukšmo dėl Garliavos įvykio. Tai įrodo, kad, reikalui esant, Lietuvos politinis eli-tas sugeba būti vieningas. Iš karto po rinkimų, per kuriuos Lietuvos žmo-nės įrodys, kad sugeba atskirti pelus nuo grūdų, ir duos atkirtį prieš dabartinę politinę sistemą sukilu-sioms naujoms politinėms jėgoms, aistros nurims, mergaitė laiminga gyvens su mama, kaltinimų pedofili-ja byla bus baigta, konstatavus, jog kaltinimai neturi jokio pagrindo, ir mes visi susitelksime ties kur kas svarbesniais dalykais.

Galėčiau dar minėti įvairias pri-vatizavimo istorijas, atskirus teismų sprendimus, garsius ar mažiau gar-sius politinius skandalus, tačiau, mano galva, pradžiai visiškai pakan-ka ir to, ką išvardijau. Jei tikite ofi-cialiomis versijomis ir galite pateikti daugiau jas patvirtinančių argumen-tų, laukiu jūsų tekstų. Gal jie padės numaldyti mano abejones?

Bernardinai.lt

Dvylika pintinių

Atkelta iš 9 psl. yra būtent tas pats: „Iš kur tu?“ (Jn 19, 9). Iš kur tu atei-ni? Kokia yra tavo kilmė?

Čia ir yra didžiausia problema. „Kur pirkstime duonos jiems pavalgy-dinti?“ Kitais žodžiais tariant, iš kur ateina alkstančiam ir vargstančiam žmogui tai, kas gali patenkinti jo gy-venimo alkį? Žmogus trokšta gyven-ti. Kur paimti tos „duonos“, kuri pa-sotintų šį alkį?

Iš vienos pusės, prisimenamas duonos ir gyvenimo poreikis, kurį tu-ri daugybė žmonių. Skaičius „penki tūkstančiai“ (Jn 6, 10) yra gyvenimo alkstančios žmonijos simbolis. Iš kitos pusės, penki duonos kepalikai ir dvi žuvys yra visiškas menkniekis, palyginti su poreikiu. Juk paėmus penkis duonos kepalikus ir dvi žu-vis bei juos nunešus žmonėms ir iš-dalijus, rezultatas vis dėlto ne koks: visi lieka alkani.

Evangelija numato kitą kelią. Penki duonos kepalikai ir dvi žuvys

atnešama ne žmonėms, bet Jėzui, ir iš jo keliauja žmonių link. Šis kelias pasiekia tikslą: penkiais duonos ke-paliukais ir dviem žuvimis pamaiti-nama minia ir net lieka jų regimas pertekliaus ženklas – dvylika pin-tinių duonos gabaliukų.

Mes negebame patenkinti gyve-nimo, vilties, meilės alkio, kuris yra žmogaus širdyje. Mums nepavyksta, nes tai, ką turime, kuo naudojames, yra labai nedaug. Tačiau, kaip sako-ma evangelijoje, jei tą truputį, kurį turime, nunešame Viešpačiui ir po to leidžiame jį išdalyti žmonėms, tada šis truputis, kurį turime, tampa pa-kankamas ir jo netgi dar lieka.

Jono evangelijos originalumas slypi veiksmė: Jėzus yra tas, kuris dalija duoną. Čia iš anksto nurodo-mas šios evangelijos tikslas – Jėzus yra „gyvybės duona“ (Jn 6, 35), jis ją laužo ir dalija. Su tuo yra susiję du svarbūs pasakymai: „kiek kas norė-jo“ ir „kai žmonės pavalgė“ (Jn 6,

11–12). Jie kalba apie Jėzaus pilnatvę alkstančiai žmonių miniai. Vieninte-liai, kurie nevalgo, yra mokiniai, nes jiems skirtas perteklius – atlikusieji gabaliukai. Dvylika pintinių nurodo dvylika Jėzaus mokinių, Bažnyčia, gyvenančią iš pertekliaus. Atlikę gabaliukai padrašina, kad alkis nesu-naudoja duotos dovanos.

Bažnyčia gyvena tuo, kas liko, nes moka laukti, būdama tikra, kad duonos užteks visiems, kad duona, kuri atlieka, yra sulaužyta duona, tai yra jau padalyta duona (graikų kal-boje duonos „laužymui“ ir „gabalėlių dalijimui“ nusakyti vartojamas vie-nas ir tas pats žodis).

Jono tekste, skirtingai nuo kitų evangelijų, ne minia spontaniškai surenka likučius, bet mokiniai, gavę paliepimą iš Jėzaus: „Surinkite liku-sius kąsnelius, kad niekas nepražū-tų“ (Jn 6, 12). Prie vieno dalyko, kuris jau buvo išsipildęs (žmonės pavalgė sočiai), yra pridedamas dar kitas

dalykas – dvylika pintinių (skaičius „dvylika“ Biblijoje taip pat sim-bolizuoja pilnatvės išsipildymą). Vadinas, svarbiausias tikslas, kurio siekė Jėzus per duonos padalijimą, yra ne fizinis sotumas, bet dieviška-sis gyvenimas, kurio jis atėjo dova-noti. Perteklius, apsaugotas nuo pra-žūties, simbolizuoja negendantį maistą, kurį duoda Jėzus. Šis mais-tas kreipia į amžinojo gyvenimo šal-tinį ir veda į Jėzaus atlikto ženklo dvasinį aiškinimą.

Tad Jėzus pabrėžia, jog šis per-teklius atskleidžia kontrastą tarp duonos, kurią jis duoda, ir maisto, gauto dykumoje. Taip pat žydai valgė iki soties, keliaudami per dykumą į Pažadėtąją žemę, tačiau mana suges-davo, jei būdavo jos pasiliekena dau-giau, negu reikia (Iš 16, 13–21). Jėzaus duona, priešingai, yra skirta išliki-mui: ar tai ne nuoroda į Eucharis-tijos dovaną, kuria maitinsis Bažny-čia iki laikų pabaigos? **Delfi.lt**

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Kitais metais baigiasi „Draugo“** vyr. redaktorės Dalios Cidzikaitės JAV imigracijos išduotas 6 metų darbo leidimas. „Draugo“ leidėjai yra dėkingi už Dalios darbą „Drauge“ ir kūrybingą įnašą į „Draugo“ vystymą. Leidėjai ieško būdų užtikrinti laikraščio leidimo tęstinumą „Draugo“ išteklių ribose, prisilaikant įstatymo reikalavimų. Tuo pačiu leidėjai praneša, kad artimiausiu metu bus ieškoma(s) nauja(s) „Draugo“ vyr. redaktorė(ius).

■ **JAV LB Lemont apylinkės Socialinių** reikalų skyrius trečiadienį, rugpjūčio 1 d., 2 val. p. p. kviečia visus į PLC skaityklą, kur bus rodomas Lietuvos TV filmas „Babtai“ apie miestelį, įsikūrusį ant Nevėžio kranto.

■ **Čikagos Dermatologijos draugija** kviečia visus šeštadienį, rugpjūčio 4 d., nuo 9 val. r. iki 4:45 val. p. p. ir sekmadienį, rugpjūčio 5 d., nuo 9:30 val. r. iki 5 val. p. p. apsilankyti North Avenue paplūdimyje (Chicago), kur galėsite nemokamai pasikonsultuoti dėl odos vėžio. Konsultuos dr. K. Jucas, MD. Dr. Jucas paplūdimyje budės sekmadienį nuo 1:30 val. p. p. iki 3:30 val. p. p.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL), sekmadienį, rugpjūčio 5 d., 10:30 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. dr. Kęstutis Trimakas. Prieš šv. Mišias kalbėsime Palaimintojo Jurgio Matulaičio litanią bei melsimės už a. a. kun. Edvardą Maxa. Po Mišių parapijos salėje – kavutė. Primename, kad kiekvieną ketvirtadienį, 8 val. r. šv. Mišias atnašauja kun. Jaunius Kelpšas. Po pamaldų klausomos išpažintys.

■ **Rugpjūčio 19 d., sekmadienį, 12:30** val. p. p. PLC (Lemont) didžiojoje salėje, JAV LB Lemonto apylinkė ir Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“ ruošia Juodojo kaspino dienos (rugpjūčio 23 d.) paminėjimą „Ribentrop-Molotov paktas – ar Lietuva saugi nuo jo pasikartojimo?“. Prelegentas Bronius Nainys. Viešnia iš Lietuvos Marija Dubinskienė skaitys paskaitą „Kova prieš tuberkuliozę“. Kviečiame gausiai dalyvauti. Bus vaišės.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** parapijos ALRK Moterų sąjungos 3 kuopa rugpjūčio 25 dieną, šeštadienį, rengia išvyką į Benet Lake, Wisconsin, graži gamta, ežeras, Benediktinų vienuolynas. Atsikvėpsite nuo darbų, atsigausite dvasiškai. Autobusas su visais patogumais. Norinčius dalyvauti prašome užsirašyti iki rugpjūčio 18 d. tel. 773-582-7452 (Angelė) arba tel. 773-776-4600 (Audra).

■ **Šv. Kazimiero kongregacijos seserys** švenčia kongregacijos įkūrimo 105-ąsias metines. Rugpjūčio 25 d. 10:30 val. r. šv. Mišiose melsimės už kongregacijos įsteigėją Motiną Mariją Kaupaitę. Mišias Motiniškajame name (2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL) atnašaus Čikagos arkivyskupijos vyskupas Andrew P. Wypych. Po Mišių seselių kazi-meriečių auditorijoje – minėjimas-vasaros festivalis, skirtas šiai datai paminėti. Renginys tęsis iki 2 val. p. p. Tel. pasiteiravimui 773-776-1324.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Rugpjūčio 5 d., sekmadienį, rengia-** ma penktoji Lietuviško paveldo diena The Anthracite Heritage Museum (159 Cedar Ave., Scranton, PA 18505). Bus rodoma nufilmuota Charles Halka opera „Julius“. Meninę programą atliks solistė Marytė Bizinkauskas, akompanuos Michael N. Andrew. Tel. 570-963-4804.

■ **Rugpjūčio 7–10 dienomis Vilniuje** vyks XIV Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) Seimas. PLB Seime dalyvauja Lietuvių Bendruomenės (LB) pirmininkai, Lietuvių jaunimo sąjungos (LJS) pirmininkai ir išrinkti atstovai iš 41-o krašto. JAV atstovus į PLB Seimą renka JAV LB Taryba.

■ **Kviečiame rugpjūčio 8–28 dienomis** d. apsilankyti vaikų meno parodoje „Multiculture Multimedia“, kurioje dalyvauja ir lietuvaitės Ona, Ūla ir Aušra Prenevičiūtės. Paroda veiks National Association of Women Artists, Inc. (80 Fifth Ave., suite 1405 NYC, NY 10011) Priėmimas – rugpjūčio 16 d. nuo 5 val. p. p. iki 7 val. v. Galerijos darbo valandos – antradienis-penktadienis nuo 10 val. r. iki 5 val. p. p. Tel. pasiteirauti 212-675-1616. Daugiau apie parodą sužinosite: www.thenawa.org

■ **Rugpjūčio 11–12 dienomis Frackville, PA** vyks jau 98-asis kasmetinis lietuvių festivalis „Lithuanian Days“. Šių metų tema: lietuvių papročiai ir tradicijos. Daugiau informacijos rasite tinklalapyje: www.kofl144.weebly.com

■ **Rugpjūčio 17–25 dienomis Battle Creek, MI**, vyks karšto oro balionų pasaulio varžybos, kuriose dalyvaus ir oreiviai iš Lietuvos. Daugiau informacijos apie varžybas rasite <http://www.balloon-worlds2012.com/>

■ **Neringoje rugpjūčio 19–26 dienomis** vyks stovykla suaugusiems. Programoje: katalikybės pagrindai, Šv. Rašto pažinimas, maldos būdai. Programos klausimais kreiptis į seselę Ignę (signe@gmail.com arba tel. 860-928-7955). Kitais klausimais – į stovyklos vedėją Reginą Kulbis (regina@neringa.org arba tel. 978-582-5592).

■ **Londono Santaros-Šviesos klubas** rugsėjo 8–9 dienomis „Lietuvių sodyboje“, Headley Park, Hampshire, antrus metus rengia Išėjimo studijų dienas. Šių metų tema – „Išėjimo kūrėjų ir Lietuvos kultūros santykis“. Išvakarėse, rugsėjo 7 d., visus kviečiame į Lauderdale House (Waterlow Park, Highgate Hill, London N6 5HG), kuriame vyks kompozitoriaus Broniaus Kutavičiaus 80-mečio minėjimas. Daugiau informacijos rasite „Facebook“ adresu santariciaiuk bei tinklalapyje Litsmeet.co.uk arba Rimantas Vingras (tel. 4478-7752- 8434; el paštas rvpifas@yahoo.com)

■ **Rugsėjo 15 d. nuo 1 val. p. p. iki 8 val. v.** Apreiškimo parapijos mokyklos kieme (70 Havemeyer St., Brooklyn, NY) ruošiamas New York lietuvių piknikas/gegužinė „lithNYC“.

Vanagai 2012.

L. Miliausko asmeninio archyvo nuotr.

Lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapijos klebonas kun. Liudas Miliauskas 1998 m. Lietuvoje, Vanagų kaime, įkūrė krikščionišką labdarinę jaunimo vasaros stovyklą. Stovykla vyksta netoli garsios rašytojos Ievos Simonaitytės gimtinės. Šiemet stovykla šventė 15-os metų jubiliejų, į kurį buvo pakviesta

per 500 dalyvių.

Rugpjūčio 12 d. 1 val. p. p. Tėviškės parapijos salėje (5129 Wolf Rd., Western Springs, IL 60558) vyks š. m. stovyklos ir filmo apie ją pristatymas. Maloniai kviečiame apsilankyti. Tel. pasiteiravimui tel. 708-229-2795, el. paštas teviskes.parapija@gmail.com

Lietuvos Prekybos biuro surengtame susitikime su JAV lietuviais verslininkais ir vietinės žiniasklaidos atstovais Lietuvos investicinį klimatą pristatė VŠĮ „Investuok Lietuvoje“ generalinė direktorė Milda Dargužaitė. Tarp susitikimo dalyvių buvo (iš kairės): LR generalinė garbės konsulė Cleveland, OH, Lietuvos prekybos biuro direktorė Ingrida Bublienė, Lietuvių Fondo tarybos pirmininkas Marius Kasniūnas ir Čikagos „Rotary“ klubo atstovas, Lietuvos prekybos biuro direktorius Linas Klimavičius.

Dalios Cidzikaitės nuotr.

Arvydas Zabulionis. Bažnyčios skliautas.

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje

6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
rugsėjo 14 d., penktadienį 7 val. v. vyks
Arvydo Zabulionio fotografijų parodos
„Church World“ atidarymas

Paroda tęsis iki spalio 12 d. Tel. pasiteirauti 773-582-6500.

Sklypų Savininkų draugija, Chicago, įvertindama redaktorių ir leidėjų pastangas, paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Duktė Laima Šileikytė-Hood, gyvenanti New York, NY, mirus mamytei Valerijai Šileikienei, „Draugui“ atsiuntė 100 dol. Nuoširdžiai užjaučiame visus artimuosius ir dėkojame už auką.